Revista

NUMĂRUL 4, IUNIE 2010

ANNISAA

Frumusețe & Valoare

Comportamentul femeii musulmane față de Allah subhanahu wa ta'ala

Tăfsir Surah Al-Ikhlas

Miracolul orbitelor

Ce este Coranul

Revelația Coranului, în șapte stiluri

Din Fâșia Gaza

„Amanaah" - Încredințarea

Parabolă

Frumusețea femeii musulmane

Daruri de la Allah subhanahu wa ta'ala

DIN CUPRINS

Scrisoarea redactorului 4

Comportamentul femeii musulmane față de Allah subhanahu wa ta'ala.5

Tăfsir Surah Al-Ikhlas 12

Miracolul orbitelor.....17

Ce este Coranul - partea a doua 18

Revelația Coranului, în șapte stiluri 27

Din Fâșia Gaza 30

Răbdarea unui părinte 32

„Amanaah" - Încredințarea.....33

Parabolă 37

Frumusețea femeii musulmane.....38

Modestă în orice anotimp.....40

Daruri de la Allah subhanahu wa ta'ala - Aloe Vera.....42

Celulita 44

Sfaturi privind legumele și zarzavaturile 47

Rețete delicioase 49

Redacția Revistei ANNISAA

Gabriela Guettat	Redactor – șef
Yasmin Dorina	Redactor
Salwa Nabhani	Redactor
Nadia Sayeh	Graphic Designer
Ionela Noour	Corector
Kadija Georgiana	Colaborator
Aisha Faisal	Colaborator
Umm Omar	Colaborator
Gabriela Gharabli	Colaborator

Informații de contact

Adresa forumului unde ne puteți găsi:
http://annisaa.invisionplus.net

Pentru a vă abona, copiați adresa...
revista_annisaa@yahoo.com

...în emailul dumneavoastră și ni-l trimiteți cu specificarea „Abonare”.

Surah Fussilat
(Mekkană [61]; 54 versete)
În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

30. Însă aceia care zic:
„Domnul nostru este Allah!” și apoi
urmează calea cea dreaptă, asupra lor se vor
coborî Îngerii, [zicându-le]: „Nu vă temeți și nu fiți
mâhniți și primiți bunăvestire despre Raiul ce vi s-a făgăduit!

Perseverenţa în bine îţi umple inima cu reuşite. Iar reuşita este răsplătită de bucuria pe care o avem, atunci când dumneavoastră ne citiţi.

Fie ca Bunul Allah să binecuvânteze pe toţi cei care muncesc şi pe toţi cei care se bucură de roadele acestei munci.

Gabriela Guettat

بسم الله الرحمن الرحيم

Comportamentul femeii musulmane față de Allah subhanahu wa ta'ala

~ de Mariam Silo ~

Aceasta este baza comportamentului pe care se vor clădi toate celelalte lucruri, fapte și conduite. Dacă baza este puternică și statornică, clădirea va fi puternică și nu se va clinti, nici nu se va crăpa.

Primul lucru pe care trebuie să-l faci este să te rogi lui Allah Preaînaltul, în adevăratul sens, pentru că toate creațiile au fost făcute cu scopul de a-L slăvi pe El, Unicul.

„Eu nu i-am creat pe djinni și oameni decât pentru ca ei să Mă adore." (Surah Adh-Dhuriyat, 51:56)

Profetul, salla Allah aleihi wa sallam, nu-și pierdea timpul, nici atunci când era în călătorie; și omul poate, chiar atunci când este pe drum, să Îl pomenească pe Allah Preaînaltul, să citească o carte, să facă ceva util, doar pentru a-și abține privirea de la ceea ce e interzis, pentru a nu pierde inutil timpul.

Mu'adh ibn Jabal, radhi Allahu anhu, a relatat: *„Călăream pe un măgar în spatele Trimisului lui Allah, salla Allah aleihi wa sallam."* El a zis: *„Mu'adh, știi tu ce drept are Allah asupra supușilor Lui și ce drepturi au supușii Săi asupra Sa?"* El, Mu'adh, a zis: *„Allah și Trimisul Său știu mai bine."* La aceasta, Trimisul lui Allah a zis: *„Dreptul lui Allah asupra supușilor Săi este ca ei să venereze pe Allah și să nu asocieze Lui pe nimeni, iar dreptul supușilor Săi asupra lui Allah este ca El să nu pedepsească pe cel ce nu asociază nimic cu El."* Mu'adh a adăugat: *„I-am spus Trimisului lui Allah: Să-i vestesc atunci pe oameni?"* Trimisul lui Allah a răspuns: *„Nu le da această veste bună pentru ca ei să nu se bazeze numai pe ea."* (relalat de Bukhari și Muslim, Sahih)

Care sunt actele de adorare?

Mulți oameni cred că doar stâlpii credinței sunt acte de adorare și aceasta este o concepție foarte greșită.

Mai mult decât atât, actele de adorare au o definiție dată de Ibn Taymia: „*Acte de adorare* este un nume care reunește tot ceea ce Allah a poruncit (acceptat) și iubește: vorbe, fapte - evidente sau ascunse."

De exemplu: rugăciunea, dania, Hajjul, corectitudinea, să fii credincios, supunerea față de soț, comportamen-

tul dintre soți, educarea copiilor, hijabul, să poruncești ce e bine și să interzici ce este rău, împăcarea între oameni, să-ți ferești privirea, bunătatea cu vecinii; actele de adorare sunt foarte multe. Nu poți să te supui lui Allah subhanahu wa ta'ala decât după ce ți-ai întărit credința.

Și, oare, ce este credința?

Iman sau credință, este să mărturisești cu limba și în inima ta și să faci faptele cu corpul tău. Imanul are trei trepte. Prima treaptă a imanului este mărturisirea de credință. Să crezi din inimă că Allah Cel Măreț este Creatorul, Întreținătorul, Cel care dă viață și ia viața, Cel care te ajută sau nu și toată lumea este în mâna Lui și nu există altcineva care să merite adorarea decât El; această credință se va reflecta în viața ta și acest lucru va fi vizibil prin comportamentul tău, prin faptele tale concrete.

A spus Hasan al Basri:

„Credința nu este prin a spera să ai credință, es-te ceea ce s-a implementat în inima ta și este adevărul din faptele tale (faptele să aibă în mod real credință).” (relatat de Bukhari) Când Jibril, aleihi sallam, a intrat în cameră și Profetul Mohammed, salla Allah aleihi wa sallam, stătea cu companionii, l-a întrebat de credință. Și a spus:

„Credința este să crezi în Allah, în Îngeri, în Cărți, în Trimiși, în destin și în Ziua de Apoi.” (relatat de Muslim)

Aceștia sunt stâlpii credinței.

1. Credința în Allah subhanahu wa ta'ala

Să fii sigur că, Creatorul acestei lumi este Allah subhanahu wa ta'ala și că nu a ajuns nimeni la această creație. Nu există cineva care să creeze un alt om, în afară de Allah Preaînaltul.

Să crezi că Allah subhanahu wa ta'ala este Cel care a creat, și Lui I se datorează toată ado-rarea. Acesta este un adevăr pe care îl simte orice persoană normală, o realitate care nu are nevoie de o dovadă și, dacă cineva vrea o dovadă a existenței lui Allah subhanahu wa ta'ala, asta nu înseamnă că, dacă nu primește, Allah Preaînaltul se ascunde; înseamnă că în mintea acelui om e o nedumerire.

Un beduin a fost întrebat odată: *„Care este dovada existenței lui Allah?”* Și el a răspuns: *„În nisip sunt urme, ceea ce arată că pe aici a trecut o cămilă, iar urma lăsată de picior arată că a trecut pe acolo un călător; și pământul cu întinderile sale, și cerul și apa, oare nu sunt acestea dovada unui Creator?”* (relatat de Bukhari)

Această realitate este cunoscută până și de cea mai mică pasăre. De exemplu pupăza, când a trecut pe

lângă Saba', a văzut că ei adorau Soarele:

„Dar ea nu a rămas [absentă] prea mult și [s-a ivit], zicând: „Eu am aflat ceea ce tu nu știi! Îți aduc din Saba' o veste sigură: ~ Eu am aflat o femeie care împărățește peste ei. Și i s-au dat ei din toate lucrurile. Și are ea un tron minunat. ~ Am aflat-o prosternându-se, împreună cu neamul ei, dinaintea Soarelui, în loc de Allah. Șeitan le-a împodobit faptele lor și i-a abătut pe ei de la cale și nu sunt ei bine călăuziți! ~ Oare nu voiesc ei să se prosterneze lui Allah, care face să iasă la iveală cele ascunse în ceruri și pre pământ și care știe atât ceea ce țin ei ascuns cât și ceea ce mărturisesc ei?” ~ Allah! Nu există altă divinitate în afară de El, Stăpânul Tronului minunat!” (Surah An-Naml, 27:22-26)

Această vietate mică a cunoscut existența lui Allah subhana wa ta'ala, pe când unii oameni au ratat calea care duce către El: se închinau la Soare, la foc, la statui și la alți oameni, iar unii dintre companioni au povestit că, în Jahiliya, făceau o statuie din nisip și în mijlocul ei făceau o gaură și strângeau acolo laptele animalelor, apoi făceau ocolul ei și spuneau Talbyah, du'a care se spune în timpul pelerinajului.

Dacă mintea se îndepărtează de Allah subhanahu wa ta'ala, acea ființă va fi și mai înnapoiată. Până în ziua de azi, există oameni care se închină la vaci, la șobolani; Șeitan, audhubillahi, se joacă cu mințile lor; oare aceste lucruri, pe care ei le venerează, au puterea să facă ceva, bine sau rău?

Dacă acei oameni ar privi mai bine, imediat ar vedea că Divinitatea trebuie să fie Măreață, Puternică, deasupra tuturor (Preaînaltă), fără început și sfârșit, fără a-I sta ceva în cale, nimeni nu se poate ascunde științei lui Allah, Unica Divinitate. SubhanaAllah!!!

Să privim un copac: cum a fost el creat dintr-o sămânță, cine l-a făcut să răsară un copac înalt; cine ține păsările și cine le-a inspirat lor cum să-și învețe puii să zboare, cine l-a învățat pe păun să își deschidă penele și să le lepede toamna, așa cum copacii își scuturǎ frunzele, toamna?

Oare cine a învățat-o pe furnică, dacă vrea să depoziteze o sămânță, să o taie în două, ca ea să nu răsară? SubhanaAllah! Cine oare, decât **Allah subhanahu wa ta'ala!**

2. Credința în Îngeri, aleihum sallam

Sunt multe hadithuri care vorbesc despre Îngeri, aleihum sallam; numărul lor exact nu se cunoaște, numai Allah subhanahu wa ta'ala știe acest lucru. A spus Allah Preaînaltul în Coranul cel Sfânt:

„Și nu am pus Noi ca păzitori peste Foc decât Îngeri și nu am stabilit numărul lor decât ca încercare pentru cei care nu cred și pentru cei cărora le-a fost trimisă Cartea, să fie încredințați,

și pentru ca să sporească în credință aceia care cred și pentru că aceia cărora le-a fost dăruită Cartea și drept-credincioșii, ca să nu se îndoiască, și pentru că aceia care au în inimile lor boală și necredincioșii să zică: „Ce a voit Allah cu această pildă?" Astfel îl duce Allah în rătăcire pe cel care voiește El și îl călăuzește pe cel care voiește El. Și nu-i cunoaște pe oștenii Domnului tău decât numai El. Și aceasta nu este decât îndemnare pentru oameni." (Surah Al-Muddathir, 74:31)

A spus Profetul, salla Allah aleihi wa sallam:

„Nu este un loc mai mic de patru degete, în care să nu existe un Înger care se prosternează." (relatat de Ibn Majiah)

Jibril, Mikail, Israfil, aleihum sallam, sunt dintre cei mai mari Îngeri. A spus Profetul, salla Allah aleihi wa sallam: *„O, Allah, Stăpân al lui Jibril, al lui Mikail și al lui Israfil, Cel care știe cele nevăzute. Tu vei judeca între robii Tăi, între cele în care nu s-au înțeles; călăuzește-mă pe mine către adevărul asupra celor care nu s-au înțeles."*

Jibril, aleihi sallam, este Îngerul vestitor; este ambasadorul lui Allah subhanahu wa ta'ala; el a pogorât Cărțile Sfinte de la Allah Preaînaltul în care se află știința vieții; dă viață sufletelor; Mikail, aleihi sallam, este Îngerul care aduce ploaia, plantele, apa, viața pe pământ, recoltele, dă viață trupurilor (umane); Malik, aleihi sallam, este Îngerul care păzește Focul, numele lui apare în Coran; Radwan, aleihi sallam, este Îngerul care are grijă de Paradis; Munkar și Naker, aleihum sallam - Îngerii care întreabă omul în mormânt. Îngerii focului, aleihum sallam - sunt 19 la număr.

„Și de unde să știi ce este focul Iadului? ~ El nu lasă și nu cruță, ~ Arzând și înnegrind pielea ~ Și peste el veghează nouăsprezece!" (Surah Al-Muddathir, 74:27-30)

Îngerii, aleihum sallam, care poartă Tronul lui Allah subhanahu wa ta'ala, sunt în număr de opt. Îngerii, aleihum sallam, sunt menționați în detaliu în Coran și Sunnah, dar numărul lor nu este știut decât de Allah subhana wa ta'ala. Ei, aleihum sallam, sunt creați din lumină, nu mănâncă, nu beau, nu se căsătoresc, nu nasc. Allah subhanahu wa ta'ala i-a creat doar pentru a I se supune; nu-I încalcă poruncile, îndeplinesc tot ceea ce Allah subhanahu wa ta'ala le poruncește; ei iubesc și urăsc, așa cum este relatat într-un hadith autentic:

„Allah Cel Preaînalt, dacă iubește un om, îl cheamă pe Îngerul Jibril și-i spune: *„O, Jibril, Eu îl iubesc pe cutare, de aceea și tu trebuie să-l iubești."* Și Îngerul Jibril începe să-l iubească, apoi el răspândește vestea în Rai, spunând: *„Allah îl iubește pe cutare, și voi*

trebuie să-l iubiți." Atunci, locuitorii Raiului (Îngerii) îl vor iubi. Iar dacă Allah îl urăște pe un om, îl cheamă pe Îngerul Jibril și-i spune: *„O, Jibril, Eu îl urăsc pe cutare, trebuie să îl urăști și tu."* Și Îngerul Jibril îi anunță pe locuitorii Raiului și le spune: *„Allah îl urăște pe cutare și de aceea și voi trebuie să-l urâți."* Astfel, el este urât peste tot pe pământ, căci aici, ura este stabilită de către Allah, astfel încât și oamenii o să-l urască pe acel om pe care-l urăște Allah." (relatat de Bukhari și Muslim)

Fiecare om are un Înger, aleihi sallam, și un Șeitan, audhubillahi, care-l însoțesc, și companionii l-au întrebat pe Profet, salla Allah aleihi wa sallam: *„O, Profetule, și tu ai unul?" „Da, dar al meu s-a făcut musulman, căci m-a ajutat Allah."* Îngerilor, aleihum sallam, le pla-ce când omul citește Coranul; ei, aleihum sallam, se plimbă pe pământ și caută locuri în care este pomenit Allah subhanahu wa ta'ala. Omul trebuie să se teamă, ca să nu facă păcate, pentru că așa cum ei se adună la supunere, la fel se adună și la păcate.

După ce Profetul, salla Allah aleihi wa sallam, a venit din peștera Hira, fiind nedumerit de cele întâmplate și speriat, într-o zi, a început să-l vadă pe Jibril, aleihi sallam, între Cer și Pământ și i-l arătă Khadijei, radhi Allahu anha, iar ea îi spunea Profetului, salla Allah aleihi wa sallam: *„Apropie-te de mine! Îl vezi acum?" „Da"*, spunea Profetul, salla Allah aleihi wa sallam și ea își lua baticul și se acoperea, apoi îl întreba pe Profet, salla Allah aleihi wa sallam, dacă îl vede și el răspundea: *„Nu."*

3. Credința în Cărți

Există patru Cărți Sfinte, revelate de Allah Preaînaltul. Acestea sunt: Tora - revelată Profetului Musa (Moise), aleihi sallam; Zabur (Psalmii) - revelat Profetului Dawud (David), aleihi sallam; Injil (Evanghelia) - revelată Profetului Isa (Isus), aleihi sallam; Coranul, revelat Profetului Mohammed, salla Allah aleihi wa sallam.

Pe lângă acestea, mai au aceeași origine sfântă Pergamentele trimise de către Allah Preaînaltul, Profetului Ibrahim, aleihi sallam.

Aceste Cărți le-a pogorât Allah Preaînaltul oamenilor, prin Profeți, aleihum sallam, ca să le lumineze calea, să-i călăuzească pe drumul ce duce către Cel Milostiv (Ar-Rahman).

4. Credința în Profeți, aleihum sallam

Numărul lor este foarte mare; a fost menționat în hadithuri că acesta ar fi de 113.000. Allah subhana wa ta'ala i-a menționat în Coran pe optsprezece dintre ei:

„Aceasta este dovada pe care am dat-o Noi lui Avraam împotriva

neamului său. Noi îi ridicăm cu trepte pe cei pe care voim. Domnul Tău este Înțelept, Atoateștiutor [Hakim, 'Alim]. ~ Și Noi i-am dăruit lui pe Isaac și pe Iacob și pe amândoi i-am călăuzit - și pe Noe l-am călăuzit Noi încă și mai înainte - și printre urmașii săi sunt David, Solomon, Iov, Iosif, Moise și Aaron - și astfel îi răsplătim Noi pe cei care fac bine -; ~ Și Zaharia, Ioan, Isus și Elie - toți fiind printre cei cuvioși! ~ Și Ismail, Eliseu, Iona și Lot - pe toți i-am prea ales Noi deasupra tuturor lumilor [semințiilor]!" (Surah Al-'An'am, 6:83-86)

Ceilalți șapte sunt: Adam, Idris, Yunus, Salih, Shuaib, Hud, aleihum sallam, Mohammed, salla Allah aleihi wa sallam. Noi credem în toți mesagerii lui Allah subhanahu wa ta'ala și cel care nu crede, fie și într-unul dintre ei, atunci acest om nu crede nici în ceilalți; nu trebuie să facem deosebire între ei. Cei mai buni cinci dintre toți, sunt denumiți acei profeți care au fost foarte decișii, hotărâți, și care au dovedit multă răbdare în greutățile pe care le-au avut: Mohammed, salla Allah aleihi wa sallam, Ibrahim, Musa, Isa, Nuh, aleihum sallam.

Există două categorii de mesageri ai lui Allah Preaînaltul: (1) Trimiși-Mesageri, sunt acei Profeți cărora Allah Preaînaltul le-a revelat Cărțile Sfinte; (2) Profeti, acei oameni care au calități nobile și îi călăuzesc pe oameni, din porunca lui Allah Preaînaltul. Treptele lor la Allah subhanahu wa ta'ala sunt: la cel mai înalt nivel sunt mesagerii, apoi profeții, apoi aulia. Cei mai buni dintre toți profeții au fost Mohammed, salla Allah aleihi wa sallam și Ibrahim, aleihi sallam. Pe când omul are opțiunea alegerii, profeții și mesagerii se supun total și nu păcătuiesc; nu există nici un om pe care să-l ascultăm (să îl luăm ca model) în afară de profeți, chiar dacă este profesor, imam, părinte; pe aceștia îi ascultăm doar în ceea ce este la fel cu profeția. Când a intrat Hatim în cameră (el era creștin atunci), purtând la gât o cruce, l-a auzit pe Profet, salla Allah aleihi wa sallam, spunând:

„Ei îi iau pe rabinii lor și pe călugării lor, precum și pe Mesia, fiul Mariei, ca Domni în locul lui Allah, în vreme ce li s-a poruncit să nu adore decât un singur Dumnezeu, în afara căruia nu este [alt] Dumnezeu." (Surah At-Tawba, 9:31)

Și el a zis: *„Dar noi nu ne-am închinat și nu ne-am prosternat lor?"* Și l-a întrebat Profetul, salla Allah aleihi wa sallam: *„Oare nu au interzis ei binele și nu făceau ei păcatele pe care le-a interzis Allah?" „Ba da."*, a răspuns Hatim. *„Actele de adorare sunt pentru ei înșăși."*, a spus Profetul, salla Allah aleihi wa sallam. (relatat de Tirmidhi, Sahih)

Și acea persoană care își ia un om pe care-l ascultă și i se supune, chiar dacă îi poruncește de rău, atunci acel om i se închină celui pe care-l ascultă, și nu lui Allah subhanahu wa

ta'ala. Cu toată supunerea pentru profeți, noi nu ne rugăm la ei, ci doar la Allah Preaînaltul.

Profetul, salla Allah aleihi wa sallam, așa cum s-a spus de mai multe ori în Coran, este un om, el nu poate nici să-ți dea, nici să-ți ia, nu i se cere lui, i se cere lui Allah Preaînaltul; el chiar ne-a învățat:

„Dacă ceri, atunci cere de la Allah; și de cauți ajutor, caută la Allah. Și dacă o națiune întreagă s-ar aduna să îți ofere beneficii, ei nu îți vor aduce nici un fel de beneficiu, cu excepția a ceea ce Allah a scris pentru tine." (relatat de Tirmidhi)

Dacă nici măcar Trimisului, salla Allah aleihi wa sallam, nu i se cere ceva, nici călăuzirea, cum oare am putea cere altcuiva? Toată supunerea este doar la Allah subhanahu wa ta'ala! Cel care spune că Îngerii, aleihum sallam, sunt bărbați e nelegiuit și cel care zice că sunt femei este kafir (necredincios). Pentru că Allah subhanahu wa ta'ala a dezmințit în Coran că Îngerii, aleihum sallam, sunt fete. Când au spus necredincioșii acest lucru, El i-a făcut mincinoși.

5. Credința în Ziua de Apoi

Această zi se numește așa, pentru că ea este legată de ultimele zile ale acestei lumi, sau pentru că este legată de viața care va urma. O zi în care vei sta în mâna lui Allah Preaînaltul, o zi în care vei veni la judecata lui Allah subhanahu wa ta'ala. Despre această zi, în Coran scrie foarte mult și ea are, în Cartea Sfântă, diferite nume. Este o zi despre care se spune: *„Astăzi nu va fi nici o nedreptate."*

Aceasta este o zi foarte lungă, foarte grea pentru necredincioși; ea va dura 50.000 de ani, fără ca cineva să mănânce, să bea, până se va ajunge ca oamenii să plece chiar și în Foc; dacă cineva va crede că va fi judecat în acea zi, va fi bine pentru el; cel care nelegiuiește pe această lume, este nelegiuit pentru că el nu crede, sau pentru că, credința lui este slabă.

Omar, radhi Allahu anhu, le-a spus companionilor: *„Dacă nu ar fi existat o zi în care să dau socoteală, eram altfel."*

6. Credința în Destin

Allah Preaînaltul a creat totul, noi nu avem parte de nimic în această lume, decât cu voia lui Allah subhana wa ta'ala. Credința în destin se bazează pe trei stâlpi. Cel care crede în destin trebuie să creadă în ei: Allah Preaînaltul știe totul, știe ce a fost, ce o să fie, ce nu va fi; Allah Preaînaltul stăpânește trecutul, prezentul și viitorul; El le-a scris pe toate acestea, înainte să creeze ființele.

Prima oară Allah Preaînaltul a creat calemul (tocul) și i-a spus: *„Scrie!”*. Și a spus calemul: *„Ce să scriu?”*; și i-a poruncit Allah subhanahu wa ta'ala să scrie ce se va întâmpla până în Ziua de Apoi. A spus Profetul, salla Allah aleihi wa sallam: „Allah a scris destinul făpturilor, înainte să creeze cerurile și pământul, cu cincizeci de mii de ani înainte.” (relatat de Muslim, Sahih)

„Oare nu știi că Allah cunoaște ceea ce este în cer și pre pământ? Acestea sunt într-o Carte și acesta este pentru Allah [un lucru] ușor!” (Surah Al-Hajj, 22:70)

Voința lui Allah Preaînaltul este îndeplinită; a spus Ibn Taymiia: *„Ce vrea Allah, va fi; și ceea ce nu vrea, nu va fi; și nu merge nimeni, nu se mișcă în această lume, fără să se facă voia lui Allah.”*

„Dar voi nu puteți voi decât dacă voiește Allah, Stăpânul lumilor.” (Surah At-Takwir, 81:29)

Credința în destin face ca musulmanul să fie mai liniștit, mai sigur, să simtă că el este în mâna lui Allah Preaînaltul, că El este Cel care face să se miște totul și nu poate nimeni să-i facă bine sau rău, decât cu voia lui Allah Preaînaltul. De aceea, nu trebuie să crezi, decât în Allah subhanahu wa ta'ala. Este un hadith qudsi, care spune: „Allah este, pentru supus, așa cum acel supus și-L imaginează.”

Explicația este că, dacă robul se teme de Allah subhanahu wa ta'ala, atunci el se va căi; el trebuie să se gândească la faptul că Allah este Milostiv, Iertător; și atunci se va încrede și va ști că Allah subhanahu wa ta'ala nu-l va înșela, nu îl va abandona. Allah subhanahu wa ta'ala, El este Cel mai Milostiv (Ar-Rahman), Cel mai Darnic (Al-Wahabb).

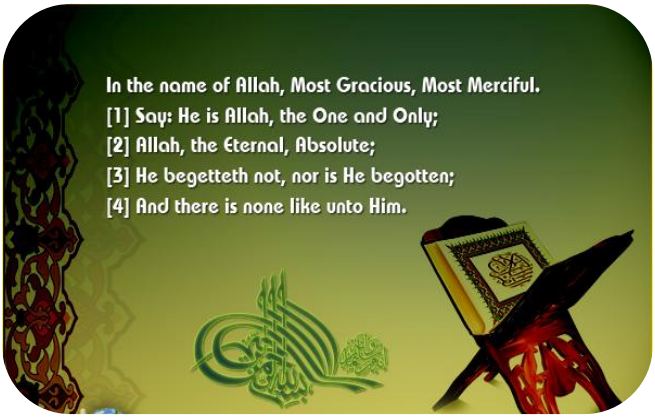
Allahu Allam

بسم الله الرحمن الرحيم

Tăfsir Surah Al-Ikhlas
(capitolul 112)
- revelată în Mekka -

~ Tradus din Tăfsir Ibn Katheer, rahimahullah ta'ala, de Umm Omar ~

Motivul revelării și virtuțile acestei sure

Imamul Ahmad înregistrează de la Ubayy bin Ka'b, radhi Allahu anhu, că idolatrii i-au spus Profetului, salla Allah aleihi wa sallam: *„O, Mohammed! Spune-ne nouă descendența Stăpânului tău."* Apoi Allah subhanahu wa ta'ala a revelat:

„Spune: „El este Allah, Cel Unic! ~ Allah-us-Samad! ~ El nu zămislește și nu este născut, ~ Și El nu are pe nimeni egal!"" (Surah Al-Ikhlas, 112:1-4)

Similar, a fost înregistrat și de Tirmidhi și Ibn Jarir, și ei au mai adăugat în relatarea lor: „Allah-us-Samad! El nu zămislește și nu este născut." As-Samad este Unicul care nu dă naștere, nici nu a fost născut, pentru că nu este nimic care să fie născut și să nu moară, și nu este nimic ce moare fără a lăsa în urmă un moștenitor; într-adevăr, Allah nu moare, și El nu lasă în urmă nici un moștenitor. „Și El nu are pe nimeni egal!" Asta înseamnă că nu există nimic similar cu El, nimeni nu este egal cu El și nu este nimic asemănător Lui."

Ibn Hatim și Tirmidhi menționează că este o relatare Mursal: *„Și acesta este cel mai corect."*

Un hadith în legătură cu virtuțile sale

În colecția sa de hadithuri, „Cartea Unicității", Bukhari relatează de la 'Amrah bint 'Abdur-Rahman, care obișnuia să stea în apartamentul Aishei, soția Profetului, salla Allah aleihi wa sallam, că Aisha, radhi Allahu anha, a spus:

„Profetul a trimis un om să fie comandantul unei expediții de război și el obișnuia să conducă companionii săi în rugăciune, prin recitarea Coranului. Și el completa recitarea lui cu: *„Spune: „El este Allah, Cel Unic!""*. Și când s-au întors ei, i-au povestit Profetului, și el a zis: *„Întrebați-l de ce a făcut așa."* Ei l-au întrebat și el a zis: *„Pentru că este descrierea lui Ar-Rahman și iubesc să recit acest verset."* Așa că Profetul, salla Allah aleihi wa sallam, a zis: *„Informează-l că Allah îl iubește cel mai mult pe el.""*

De asemeni, acest hadith a fost relatat de Muslim și Nasa'i.

În „Cartea Rugăciunii”, Bukhari relatează că Anas a spus:

„Un om din Ansari obișnuia să conducă oamenii în rugăciune, în moscheea Quba'. De fiecare dată când începea să recite o surah în rugăciunea pe care el o conducea, el începea cu recitarea: *„Spune: „El este Allah Cel Unic!””*, până la sfârșitul surei. Apoi, pe lângă aceasta, el mai recita o altă surah. Obișnuia să facă asta în fiecare Rak'ah. Așa că, companionii săi i-au vorbit, spunându-i: *„Adevărat, tu ai început rugăciunea cu această surah. Apoi, te-ai gândit că nu e suficient pentru tine, până când nu ai recitat o altă surah, la fel de bine. Așa că ar fi trebuit ori să o citești, ori să o lași, și să citești altă surah în locul ei."* Omul i-a răspuns: *„Nu voi renunța să o citesc. Dacă vreți să continuu îndrumându-vă (în rugăciune), voi face așa; și dacă vouă nu vă place, vă voi lăsa (nu vă voi conduce).”* Ei l-au considerat ca fiind unul dintre cei mai buni, așa că l-au lăsat să conducă rugăciunea; nu voiau ca nimeni altcineva să conducă, decât acel om. Când a venit Profetul, salla Allah aleihi wa sallam, ei i-au povestit cele întâmplate, și el a întrebat: *„Ce te-a împiedicat pe tine să nu urmezi ordinul companionilor, și ce te-a făcut să rămâi fidel acestei recitări și acestei sure în fiecare Rak'ah?”.* Omul a răspuns: *„Adevărat, iubesc această surah.”* Profetul, salla Allah aleihi wa sallam, i-a răspuns: *„Iubirea ta pentru aceasta va fi motivul intrării tale în Paradis."*

Aceasta a fost înregistrată de Bukhari, cu un lanț întrerupt, dar într-o manieră care indică aprobarea lui.

Un hadith în care se menționează că recitarea acestei sure este echivalentă cu o treime din Coran

Bukhari înregistrează de la Abu Sa'id că un om a auzit de la un alt om, recitând: *„Și El nu are pe nimeni egal!”;* și el repeta mereu și mereu. Așa că dimineața când a venit, omul a fost la Profet, salla Allah aleihi wa sallam și a menționat asta lui, cu toate că avea încredere în acel om. Profetul, salla Allah aleihi wa sallam, a spus:

„Pe El, în mâinile căruia este sufletul meu, într-adevăr aceasta este echivalentă cu o treime din Coran.”

Abu Dawud și Nasa'i, de asemenea înregistrează acest hadith. Bukhari înregistrează de la Abu Sa'id, radhi Allahu anhu, că Trimisul lui Allah, salla Allah aleihi wa sallam, a zis companionilor:

„Este unul dintre voi, care nu este capabil să recite o treime din Coran, într-o singură noapte?” Acest lucru a fost dificil pentru ei şi au răspuns: *„Care dintre noi este capabil să*

facă aceasta, o, Trimis al lui Allah?" Și el a răspuns: *„Allah este Unul, As-Samad." este o treime din Coran."*

Bukhari a fost singurul care a înregistrat acest hadith.

Un alt hadith despre necesitatea recitarii ei, pentru acceptarea în Paradis

Imam Malik Bin Anas înregistrează de la 'Ubayd bin Hunayn, că l-a auzit pe Abu Hurairah, radhi Allahu anhu, spunând:

„Am ieşit cu Profetul, și el a auzit un om recitând: *„Și El nu are pe nimeni egal!"* Apoi, Mesagerul lui Allah a spus: *„Acesta este obligatoriu."* L-am întrebat: *"Ce este obligatoriu?"* Profetul a răspuns: *„Raiul".*

Tirmidhi și Nasa'i, de asemenea, au înregistrat de la Malik, și Tirmidhi a zis: „Hasan Sahih Gharib". Noi nu ştim nimic despre această înregistrare, decât ceea ce a fost relatat de Malik. Profetul, salla Allah aleihi wa sallam, a mai spus:

„Sentimentele de dragoste pentru ea (recitarea) vă vor face să intrați în Paradis."

Un alt hadith despre invocarea numelui lui Allah subhanahu wa ta'ala cu această surah

Abdullah bin Imam Ahmad înregistrează de la Mu'adh bin 'Abdullah bin Khubayb, care relatează de la tatăl său, că a spus:

„Ne era sete şi s-a întunecat, în timp ce noi eram așteptați de Mesagerul lui Allah, pentru a ne conduce în rugăciune. Apoi, când a ieşit, el m-a luat de mână şi a spus: *„Spune..."* Apoi a fost tăcut. Apoi, el a spus din nou: *„Spune..."* Aşa că am repetat: *„Ce ar trebui să spun?"* El a spus: *„Spune: „El este Allah, Cel Unic!" şi cele două sure de refugiu, Al-Falaq și An-Nas, când se înserează, și dimineața, de trei ori, fiecare. Acestea vor fi suficiente pentru voi, de două ori în fiecare zi."*

Acest hadith a fost, de asemenea, înregistrat de către Abu Dawud, Tirmidhi și Nasa'i. Tirmidhi a spus: *„Hasan Sahih Gharib."*

Nasa'i de asemenea, a înregistrat, printr-un alt lanț de naratori, și alt mod de relatare. Acestea vor fi suficiente împotriva tuturor lucrurilor.

Un alt hadith despre invocarea numelui lui Allah subhanahu wa ta'ala cu această surah

În această carte de Tăfsir, Nasa'i înregistrează de la 'Abdullah bin Buraydah, care a relatat de la tatăl său faptul că el a intrat în moschee, cu Mesagerul lui Allah, și era acolo un om ce se ruga și implora, spunând:

„O, Allah! Cu adevărat, eu Te-am întrebat dacă nu există nici un dumnezeu demn de cult, în afară de Tine. Tu ești Unicul, Cuprinzătorul, Susținătorul tuturor. Care nu dai naș-

tere, nici nu Te-ai născut şi nu este nici unul asemănător cu Tine." Profetul, salla Allah aleihi wa sallam, a spus: *„Mă jur pe numele Celui în mâinile căruia se află sufletul meu, și cine se jură pe numele Celui Mare, aceluia i se dă."*

Un hadith despre vindecarea cu această surah

Bukhari înregistrează de la Aisha, radhi Allahu anha, că:

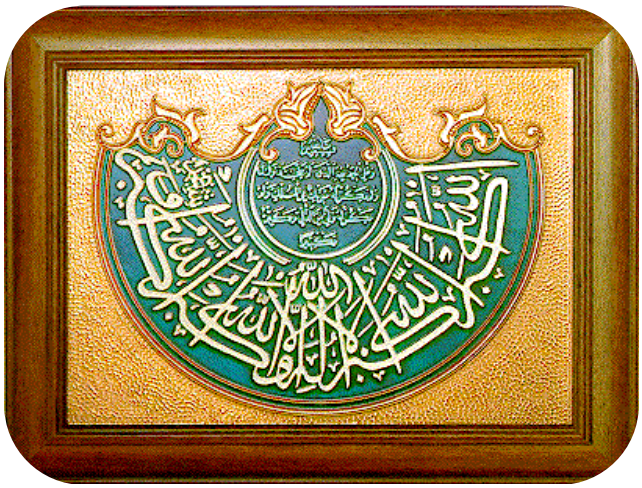
„Ori de câte ori Profetul mergea la culcare, în fiecare noapte, el împreuna palmele sale şi sufla în acestea. Apoi, el recita (în palmele sale): *„Spune: El este Allah, Cel Unic!", „Spune: Eu caut adăpost la Stăpânul revărsatului zorilor."* și *„Spune: Eu caut adăpost la Domnul oamenilor."* Apoi, el ştergea orice putea de pe corpul lui, cu palmele sale. El începea ştergându-şi capul său şi partea din față a corpului și fața-da palmelor. Făcea acest lucru, ştergându-şi trupul său de trei ori."

Sunan relatează, de asemenea, acest hadith. Ikrimah a spus: „Atunci când evreii au spus: *„Ne închinăm lui Uzayr (Ezra), fiul lui Dumnezeu."* și creștinii au spus: *„Ne închinăm lui Mesia (Isus), fiul lui Dumnezeu."* și zoroastrții au spus: *„Ne închinăm Soarelui și Lunii."* și politeiștii au spus: *„Ne închinăm Idolilor."*, Allah a revelat Mesagerului său: *„Spune: El este Allah, Cel Unic!"*, însemnând El este Unul, Unic, care nu are pe nimeni egal, nici un asistent, nici un rival, nici un egal şi nici unul comparabil cu El.

Acest cuvânt, *„Al-Ahad"*, nu poate fi folosit pentru oricine în afirmare, cu excepţia lui Allah Cel Grandios și Cel Măreț, pentru că El este perfect în toate atribuțiile și acțiunele Lui.

În ceea ce priveşte: *„Allah-us-Samad!"*, Ikrimah relatează că Ibn Abbas a spus: *„Acest lucru înseamnă Unicul, de care depinde toată creația Sa."* Ali bin Abi Talhah relatează de la Ibn Abbas:

„El este Maestrul, perfect în Suveranitatea Sa, Cel mai Nobil, perfect în nobilimea Lui, Cel mai Grandios, perfect în Splendoarea Lui, Cel mai Indulgent, perfect în Toleranţa Lui, Atotștiutorul, perfect în Cunoașterea Sa și Cel mai Înțelept, perfect în Înțelepciunea Sa. El este Unicul care este perfect în toate aspectele Nobilimii şi Autorităţii. El este Allah, toată lauda I se cuvine numai Lui. Aceste atribute nu sunt onorice oricăror altor persoane, în afară de El. El nu are nici un egal și nimic nu este ca El. Toata slava I se cuvine, Unicul, Irezistibilul."

Al-A'mash relatează de la Shaqiq, care a spus că Abu Wa'il a zis: *„As-Samad" este Dumnezeul a cărui control este desăvârșit."* Allah subhana wa ta'ala este mai presus de a avea copii și de a procrea. Apoi, Allah subhanahu wa ta'ala spune: *„El nu zămislește și nu este născut. Și El nu are pe nimeni egal!"*, semnifică: El nu are nici un copil, mamă sau soţie. Mujahid a spus: *„Și El nu are pe nimeni egal!"*, însemnând că El nu are o soţie.

Acest lucru este precum Allah subhanahu wa ta'ala spune, și semnifică faptul că El deține totul şi El a creat totul.

„Făcătorul desăvârșit [Badi'] al cerurilor și al pământului! Cum să aibă El un fiu, de vreme ce El nu a avut o soață? El le-a creat pe toate și El pe toate le știe.” (Surah Al-'An'am, 6:101)

Deci, cum poate El avea un egal printre rândurile creaturilor Sale, cine poate să fie egal cu El, sau o rudă care să semene cu Măreția Lui? Îndepărtat este Allah subhanahu wa ta'ala de astfel de lucruri. Allah subhanahu wa ta'ala spune:

„Și ei zic: „Cel Milostiv și-a luat un fiu!” ~ Voi spuneți un lucru cumplit! ~ Aproape că cerurile se crapă de aceste [vorbe], pământul se despică și munții se prăbușesc în fărâme, ~ Pentru că ei Îi atribuie Celui Milostiv un fiu, ~ În vreme ce nu se cuvine ca Cel Milostiv să-și ia un fiu! ~ Toți cei care se află în ceruri și pre pământ vor veni la Cel Milostiv ca robi, ~ El i-a socotit și i-a numărat pe ei bine. ~ Și fiecare dintre ei va veni la El în Ziua Învierii singur.” (Surah Maryam, 19:88-95)

Și Allah Preaînaltul spune:

„Ei zic: „Cel Milostiv și-a luat un fiu!” Mărire Lui! Însă ei nu sunt decât niște robi ținuți în cinste. ~ Ei nu I-o iau înainte cu vorba și ei purced numai după porunca Lui.” (Surah Al-'Anbiya', 21:26-27)

De asemenea, Allah subhanahu wa ta'ala spune:

„Au plăsmuit ei că între El și între djinni ar fi înrudire, însă djinnii știu că ei vor fi aduși. ~ Laudă lui Allah! El este mai presus de ceea ce ei vorbesc!” (Surah As-Saffat, 37:158-159)

În Sahih Bukhari, se relatează că Profetul, salla Allah aleihi wa sallam, a spus:

„Nu e nimeni mai răbdător cu un lucru rău de care a auzit, decât Allah. Ei îi atribuie Lui un fiu, în timp ce El este Cel care le Dăruiește şi Tămăduiește.”

Bukhari de asemenea, înregistrează de la Abu Hurairah că Profetul, salla Allah aleihi wa sallam, a spus:

„Allah Atotputernicul și Mărețul a zis: „Descendenții lui Adam Mă neagă și Mă înșeală și nu au dreptul să facă acest lucru. În legătură cu negarea Mea, spunându-și aceasta: *„El (Allah) niciodată nu mă va recrea, așa cum m-a creat El mai înainte.”* Dar recrearea Lui este mai uşoară decât creaţia Sa originală. Cât despre blestemul Său, spunându-și aceasta: *„Allah și-a luat un fiu.”* Dar Eu sunt Cel Unic, Stăpânul Îndestulător. Eu nu zămislesc și nici nu am fost născut şi nu este nici unul egal cu Mine.”

Acesta este sfârşitul Tăfsirului surei Al-Ikhlas şi toate laudele şi binecuvântările sunt datorate lui Allah subhanahu wa ta’ala.

Alhamdullilah Rabi-L Alamin

Allahu Allam

بسم الله الرحمن الرحيم

Miracolul orbitelor

~ de Gabriela Guettat ~

Versetele din Coran care vorbesc de Soare şi de Lună, subliniază că fiecare se deplasează pe anumite orbite.

„El este acela care a creat noaptea şi ziua, soarele şi luna; şi fiecare pluteşte pe cercul său.” (Surah Al-Anbiya', 21:33)

Un alt verset menţionează că Soarele nu este static şi că se deplasează pe anumite orbite, bine stabilite.

„Iar Soarele aleargă către un sălaș al lui. Aceasta este rânduiala Celui Atotputernic [și] Atoateștiutor [Al-'Aziz, Al-'Alim]!” (Surah Ya-Sin, 36:38)

Aceste fapte ne-au fost comunicate prin Coran, iar ele au fost descoperite în epoca noastră, de către observatorii astronomici. Calculele experţilor în astronomie spun că Soarele călătoreşte cu viteza extraordinară de 720 mii kilometri pe oră, ceea ce semnifică faptul că Soarele parcurge 17.280.000 kilometri pe zi. Soarele, cu Planetele şi cu sateliţii lor din sistemul gravitaţional, parcurg şi ele aceeași distanţă. Toate stelele din Univers efectuează acelaşi mod de deplasare organizată. Tot Universul e plin de drumuri şi de orbite de acest fel şi găsim scris în Sfântul Coran:

„Pe cerul cel bine întocmit!” (Surah Adh-Dhariyat, 51:7)

În epoca în care a fost revelat Coranul, umanitatea nu poseda telescoape şi nici tehnică avansată a observării, pe care le avem astăzi şi care ne permit să observăm spaţiul, pe distanţe de milioane de kilometri. Nu existau nici cunoştinţele fizicii şi astronomiei, de aceea era imposibil să se cunoască aceste trașee perfecte, cum găsim în versetele explicate în Coran, care au fost revelate la acea epocă, pentru că, în Sfântul Coran, găsim vorbele lui Allah subhanahu wa ta’ala.

În Coran, Allah Preaînaltul ne atrage atenţia asupra unui atribut foarte interesant, care se găseşte în cer:

„Si Noi am făcut cerul ca un acoperiș bine păzit și totuși ei sunt fără băgare de seamă la minunile lui.” (Surah Al-Anbiya', 21:32)

Acest atribut din cer a fost recunoscut şi aprobat în secolul XXI, de către cercetătorii de ştiinţă. Atmosfera care înconjoară Pământul exercită funcţiuni cruciale pentru continuarea vieţii. Meteoriţii care intră în contact cu atmosfera, aceasta îi distruge, împiedicând să facă rău tuturor vietăţilor.

Tot ea, atmosfera, filtrează razele luminoase, provenite din spaţiu, lăsând să pătrundă numai razele inofensive şi utile, de exemplu razele ultra-violete, care sunt necesare fotosintezei plantelor şi pentru supravieţuirea a tot ceea ce e viu. Funcţia protectoare a atmosferei nu se opreşte aici, ea protejând Pământul de frigul glacial al spaţiului, unde temperatura poate ajunge la -270 grade Celsius.

Allahu Allam

بسم الله الرحمن الرحيم

Ce este Coranul

~ de Aisha Faisal~

... Continuare din numărul precedent

Modul de strângere şi de scriere a Coranului şi fazele prin care a trecut acest proces

I. Scrierea versetelor Coranului şi aranjarea lor, în timpul vieţii Profetului Mohammed, salla Allah aleihi wa sallam

Revelarea Coranului a durat douăzeci şi trei de ani. Aceasta este perioada de timp în care s-a definitivat această Carte glorioasă, în sensul revelării versetelor şi aranjării surelor.

Hadithurile referitoare la aranjarea şi ordonarea materialului, în forma sa de astăzi, sunt de acord asupra faptului că această ordonare este instituită şi că ea s-a făcut fără efortul Profetului, salla Allah aleihi wa sallam, sau al vreunuia dintre companionii săi, în timpul vieţii, sau după moartea lui. El a primit revelaţiile de la Allah Preaînaltul, prin intermediul Îngerului Jibril, aleihi sallam, în ordinea în care i-au fost trimise.

Imamul Ahmad a relatat, preluând de la Osman bin Abu Al-'As, care a spus: „Stăteam alături de Trimisul lui Allah, salla Allah aleihi wa sallam, când s-a uitat fix, spre un bărbat şi a zis: *„A venit Jibril şi mi-a poruncit să pun acest verset în acest loc din această surah."*

„Allah poruncește dreptatea, plinirea faptei bune și dărnicia față de rude și El oprește de la desfrâu, faptă urâtă și nelegiuire. El vă îndeamnă pentru ca voi să vă aduceți aminte." (Surah An-Nahl, 16:90)

Al-Qurtubi a relatat, cu tot lanţul de transmiţători, că Ibn Abbas a zis: „Ultimul verset din Coran care a fost revelat este acesta:

„Și fiți cu frică de Ziua în care vă veți întoarce la Allah, când fiecare suflet va fi răsplătit după ceea ce a agonisit, iar ei [oamenii] nu vor fi nedreptățiți." (Surah Al-Baqara, 2:281)

Şi Jibril, aleihi sallam, a zis: *„O, Mohammed! Aşează-l pe el după versetul două sute optzeci, din surah Al-Baqara!"*

Pornind de la aceasta, savanţii, istoricii şi cercetătorii sunt unanim de acord cu faptul că orânduirea versetelor Coranului este un lucru instituit de către Allah Preaînaltul.

Consemnarea în scris a Coranului

Istoricii şi cercetătorii au fost în unanimitate de acord cu faptul că Profetul Mohammed, salla Allah aleihi wa sallam, a fost analfabet, neştiind să citească şi să scrie. Allah Preaînaltul a grăit:

„Și tu nu ai citit mai înainte de ea nici o altă carte și nici nu ai scris-o cu dreapta ta [fiindcă era neștiutor de carte]. Atunci s-ar fi îndoit cei care tăgăduiesc Adevărul.” (Surah Al-Ankabut, 29:48)

Numai că Profetul Mohammed, salla Allah aleihi wa sallam, a încredinţat scrierea Coranului care i-a fost pogorât, anumitor companioni ai săi, cărora li s-a dat numele de „copişti ai revelaţiei”. Cei mai cunoscuţi dintre aceştia au fost: Abu Bakr, Omar, Othman, Ali, Zayd bin-Thabit, Az-Zubayr bin 'Awwam, radhi Allahu anhum.

Au existat, printre companioni, mulţi care au urmărit versetele Coranului şi ordinea lor şi le-au reţinut pe de rost, ajungând, în felul acesta, să reţină întregul Coran. Printre cei mai vestiţi dintre ei s-au numărat Abd Allah bin Mas’ud, Ubai ben Ka’b şi Zayd ben Thabit. Acest lucru este demonstrat şi de afirmaţia cronicarilor că, în bătălia de la Al-Yamama, din vremea primului calif, Abu Bakr, au pierit şi optzeci de companioni, dintre aceia care ştiau Coranul pe dinafară. Din această afirmaţie înţelegem faptul că prima generaţie de companioni a memorat Coranul cel Nobil şi l-a transmis celor care au venit după ei, pe două căi:

1. Copierea de către anumite persoane, cărora Profetul Mohammed, salla Allah aleihi wa sallam, le-a încredinţat această misiune;

2. Memorarea lui, preluându-l de la marii cititori dintre companioni şi de la cei care-l ştiau pe de rost, preluându-l de la Trimisul lui Allah, salla Allah aleihi wa sallam, stabilindu-le modul de rostire.

II. Ce s-a întâmplat în vremea primului calif, Abu Bakr?

După ce Profetul Mohammed, salla Allah aleihi wa sallam, s-a săvârşit din viaţă şi i-a succedat, la conducerea comunităţii, Abu Bakr, radhi Allahu anhu, şi în urma bătăliei de la Al-Yamama, în care a pierit un mare număr dintre aceia care ştiau Coranul pe de rost, Omar bin Al-Khattab, radhi Allahu anhu, i-a poruncit lui Abu Bakr, radhi Allahu anhu, să strângă Coranul şi să-l păstreze între două coperte, de teamă că cei care ştiau Coranul pe dinafară se vor stinge din viaţă şi se vor ivi deosebiri între oameni, în privinţa lecturii lui.

Iată ce a relatat Bukhari, în acest sens, despre Zayd bin Thabit, care a zis:

„După bătălia de la Al-Yamama, Abu Bakr a trimis după mine; când am

sosit, l-am găsit acolo şi pe Omar. Şi a zis Abu Bakr: *„Omar a venit la mine şi mi-a spus că moartea a fost cumplită cu cititorii Coranului în bătălia de la Al-Yamama şi că el se teme că şi alţi cititori s-ar putea să piară, în alte bătălii şi, prin urmare, să dispară o bună parte din Coran; mi-a spus că socoteşte de cuviinţă să poruncesc să fie adunat Coranul."* I-am zis lui Omar: *„Cum să faci un lucru pe care nu l-a făcut Trimisul lui Allah, salla Allah aleihi wa sallam!?"* Dar Omar a zis: *„Jur pe Allah că aşa este mai bine!"* Şi a continuat să stea de vorbă cu mine, până ce Allah mi-a deschis pieptul şi am ajuns să împărtăşesc părerea lui Omar." Iar Zayd a mai adăugat: „Abu Bakr a zis: *„Tu eşti un bărbat în putere şi mintos, şi nu avem nici o bănuială în privinţa ta. Tu ai însemnat revelaţia pentru Trimisul lui Allah, salla Allah aleihi wa sallam! Aşadar, urmăreşte Coranul şi adună-l!"*

Jur pe Allah că, dacă mi-ar fi cerut să mut un munte din loc, nu mi-ar fi fost mai greu decât să adun Coranul, aşa cum mi-au cerut! Şi am purces la urmărirea Coranului şi la strângerea lui. Foile pe care s-a scris s-au aflat la Abu Bakr, până ce el s-a stins din viaţă, apoi la Omar - în timpul vieţii lui -, apoi la Hafsa, fiica lui Omar, radhi Allahu anha.

III. Ce s-a întâmplat în timpul califatului Othman bin Affan, radhi Allahu anhu?

Lucrurile au rămas la stadiul la care le-a adus Abu Bakr, radhi Allahu anhu, în vremea conducerii lui, în vremea lui Omar bin Al-Khattab, radhi Allahu anhu - cel de al doilea calif -, precum şi la începutul conducerii lui Othman bin Affan, radhi Allahu anhu - cel de-al treilea calif.

Reflectând după această expunere succintă asupra istoriei Cărţii glorioase, din momentul când ea i-a fost trimisă Profetului Mohammed, salla Allah aleihi wa sallam şi până astăzi, în ceea ce priveşte fazele prin care a trecut, treptat, scrierea ei, strângerea ei şi studierea ei, ai impresia că te afli în faţa unui soare strălucitor şi limpede, care se mişcă pe bolta cerului senin, în faţa ochilor tăi, fără ca în jurul lui să se vadă vreun petic de nor, care l-ar putea acoperi, fără ca între tine şi el să fie vreo furtună sau ceaţă, care l-ar putea învălui.

Este un lanţ neîntrerupt de înregistrări, scrise exact, şi de receptare orală, corectă, care merg una alături de cealaltă, într-o sincronie perfectă, de când a început revelarea Coranului şi până în clipa de faţă, fără să lipsească din el nici o verigă şi fără să existe prin el nici o breşă, prin care şi-ar putea face loc îndoiala, şi nici o deosebire, care ar putea stârni vreun dubiu.

Care altă carte a străbătut, în decursul secolelor, un drum atât de lung, fiind perfect păstrată şi apărată? Raţiunea nu înţelege din aceasta decât că timpul şi secolele au confirmat adevărul celor exprimate de glasul lui Allah Preaînaltul şi Preaputernicul:

„Într-adevăr, Noi am pogorât Coranul și Noi îi vom fi păzitori!” (Surah Al-Hijr, 15:9)

Și al cuvintelor lui Allah subhana wa ta'ala:

„Aceia care nu cred în îndemnare, când ea vine la ei, [să știe că] ea este o Carte plină de putere. ~ Deșertăciunea nu va veni la ea nici dinaintea și nici din urma ei, pentru că ea este o Revelație de la un Înțelept Vrednic de Laudă [Hakim, Hamid]!” (Surah Fussilat, 41:41-42)

Citirea Coranului cel Sfânt

Citirea Coranului cel Sfânt este unul din ritualurile de adorare în Islam. Este de dorit ca el să fie cât mai des citit, pentru ca dreptcredinciosul musulman să aibă inima vie şi plină de lumină.

Traducerea Sfântului Coran

1. Traducerea literală, care constă în redarea cuvintelor prin corespondențele lor exacte, dintr-o altă limbă, cu respectarea ordinii lor, întocmai. Coranul cel Sfânt nu poate fi tradus, din aceste motive, literal, iar teologii musulmani au interzis o astfel de tentativă. Coranul este cuvântul lui Allah subhanahu wa ta'ala, considerat sacru, revelat Trimisului Său, salla Allah aleihi wa sallam, ale cărui cuvinte şi sensuri sunt imposibil de imitat.

2. Traducerea explicativă sau traducerea sensurilor, care constă în redarea sensurilor cuvintelor, dintr-o limbă într-o altă limbă, fără să fie obligatorie traducerea prin aceleaşi cuvinte şi cu respectarea strictă a ordinii acestora. Coranul cel Sfânt, ca şi orice altă exprimare arabă elocventă, conţine, pe lângă sensurile de bază, şi o serie de sensuri secundare. Într-un hadith se spune: „Un profet, trimis înainte de mine, era trimis numai neamului său, în vreme ce eu am fost trimis pentru toţi oamenii.” (relatat de Bukhari)

Iar condiţia urmării mesajului este transmiterea lui. Prin faptul că a fost trimis în limba arabă, Coranul a devenit obligatoriu pentru naţiunea arabă, dar pentru naţiunile care nu ştiu bine araba, sau nu o cunosc deloc, se impune traducerea sensurilor lui, în limbile acestora.

Realitatea este că expresia arabă conţine în sine subtilităţi ale limbii, ce nu pot fi redate cu exactitate deplină, într-o altă limbă. Cuvintele nu pot reda toate conotaţiile în limba în care se traduce, ca să nu mai vorbim de îmbinări şi expresii frazeologice. Coranul cel Sfânt reprezintă culmea elocvenţei limbii arabe; el conţine expresii foarte specifice, cu numeroase conotaţii şi subtilităţi, precum şi celelalte trăsături, care fac stilul său de neimitat ('i'jaz).

Coranul cel Sfânt şi imposibilitatea de a-l imita

Minunea este orice lucru neobişnuit, săvârşit de către profet sau trimis,

atunci când este provocat de cei care-l tăgăduiesc, pentru a demonstra adevărul propovăduirii sale.

Prin imposibilitatea de a-l imita, aici se are în vedere punerea în evidenţă a adevărului mesajului propovăduit de către Profetul Mohammed, salla Allah aleihi wa sallam, prin dezvăluirea incapacităţii arabilor din epoca sa de a se opune minunii sale veşnice, reprezentată de Coran, şi incapacitatea generaţiilor care le-au urmat de a face acest lucru.

Credinţa în minunea Coranului

Allah Preaslăvitul i-a înzestrat pe profeţii şi trimişii Săi, pe care i-a trimis la oameni, cu minuni care demonstrează adevărul propovăduirii lor şi fac limpede, pentru oameni, legătura dintre ei şi Allah Preaslăvitul şi faptul că sunt sprijiniţi de către El. Nu există nici un profet pe care Allah Preaputernicul şi Preamăritul să nu-l fi dăruit cu însuşirea de a face cel puţin o minune, care să le atragă oamenilor atenţia asupra necesităţii de a crede în El şi de a urma calea Lui cea dreaptă. Profetul Mohammed, salla Allah aleihi wa sallam, a spus în legătură cu aceasta:

„Nu este nici un profet, care să nu fi fost dăruit cu semne, care să-i facă pe oameni să aibă încredere în el. Iar eu am fost dăruit cu revelaţia ce mi-a fost trimisă şi eu nădăjduiesc să fiu în Ziua de Apoi cu mai mulţi supuşi, decât oricare dintre ei.” (relatat de Bukhari și Muslim)

Minunile Profetului Mohammed, salla Allah aleihi wa sallam, sunt numeroase, ele depăşind cifra de o mie. Minunea la care voim să ne referim în detaliu este minunea Coranului - cea mai elocventă şi mai măreaţă dintre toate minunile cu care Allah subhanahu wa ta'ala i-a ajutat pe toţi profeţii şi trimişii Săi. Aceasta întrucât minunea Coranului dăinuieşte veşnic, grăind despre profeţia lui Mohammed, salla Allah aleihi wa sallam, în toate timpurile şi pretutindeni, în vreme ce celelalte minuni cu care Allah subhanahu wa ta'ala i-a sprijinit pe profeţii Săi au luat sfârşit şi au dispărut, rămânând istorie, adică istorisiri relatate.

Înţelepciunea ce se degajă din această minune a mesajului Profetului Mohammed, salla Allah aleihi wa sallam, în comparaţie cu ceilalţi profeţi şi trimişi de dinaintea lui, constă în faptul că mesajul celorlalţi profeţi a luat sfârşit o dată cu misiunea profetului următor, pe când minunea Profetului Mohammed, salla Allah aleihi wa sallam, va dăinui până în Ziua de Apoi şi a necesitat o minune, care să facă mărturie pentru ea, în decursul tuturor epocilor.

Caracterul inimitabil al Sfântului Coran

Coranul cel Sfânt este inimitabil în toate sensurile exprimate de acest cuvânt: el este imposibil de imitat în privinţa cuvintelor şi a stilului său. Este

imposibil de imitat în privinţa clarităţii şi întocmirii lui.

Este imposibil de imitat în privinţa sensurilor sale, care dezvăluie adevărul despre om şi menirea lui în această lume. Este imposibil de imitat în privinţa ideilor ştiinţifice şi informaţiilor transmise, pe care ştiinţa modernă le-a confirmat.

Este imposibil de imitat în privinţa legislaţiei sale şi a apărării drepturilor omului, în scopul edificării unei societăţi ideale, în care toată lumea să fie fericită. O dovadă limpede în acest sens este şi faptul că arabii i-au cerut Profetului Mohammed, salla Allah aleihi wa sallam, să le aducă o minune, care să demonstreze adevărul propovăduirii sale şi misiunii sale, iar Allah subhana wa ta'ala le-a vestit lor că acest Coran este cea mai mare minune, care dovedeşte ceea ce voiesc ei, atunci când a grăit:

„Și zic ei: „De ce nu i se trimit lui minuni de la Domnul său?” Spune: „Ci minunile sunt numai la Allah, iară eu sunt doar un Prevenitor limpede.” ~ Oare nu le este lor de ajuns că Noi ți-am trimis ție Cartea care le este recitată? Întru aceasta este îndurare și pomenire pentru un neam [de oameni] care vor să creadă.” (Surah Al-'Ankabut, 29:50-51)

Allah Preaînaltul i-a provocat să aducă o singură surah, asemenea celor din Coran, adresând acest îndemn în diverse modalităţi. S-a dovedit că Profetul Mohammed, salla Allah aleihi wa sallam, i-a provocat pe arabi cu Coranul, în trei etape:

1. I-a provocat prin întregul Coran, în general, adresându-se lor şi adresându-se altor oameni şi djinnilor, atunci când Allah Preaînaltul a grăit:

„Spune: „De s-ar aduna oamenii și djinnii ca să facă [ceva] ca acest Coran, ei nu vor fi în stare să facă [ceva] asemenea lui, chiar dacă își vor fi unul altuia ajutor!”” (Surah Al-'Isra', 17:88)

2. Apoi i-a provocat pe ei să creeze zece sure, asemenea cu cele din el, atunci când Allah Preaînaltul a grăit:

„Sau vor zice ei: „El l-a născocit!” Spune: „Așadar, aduceți voi zece sure, asemeni lui, născocite [de voi] și chemați pe cine puteți, afară de Allah, dacă sunteți voi întru dreptate!” ~ Și dacă nu vă răspund ei, atunci aflați că a fost trimis prin știința lui Allah și că nu există altă divinitate în afară de El! Oare voi sunteți supuși [lui Allah, musulmani]?” (Surah Hud, 11:13-14)

3. Apoi i-a provocat să facă o singură surah, asemănătoare cu cele din el, atunci când Allah Preaînaltul a grăit:

„Sau spun ei: „L-a născocit [Mohammed]!”. Spune: „Aduceți voi o surah asemănătoare lui și chemați pe cine puteți, afară de Allah, dacă voi sunteți întru adevăr!”” (Surah Yunus, 10:38)

Această provocare a fost exprimată şi atunci când Allah subhanahu wa ta'ala a grăit:

„Iar dacă vă îndoiți de cele pe care le-am pogorât Robului Nostru [Mohammed], aduceți o Surah asemenea lui și chemați martorii voștri cei afară de Allah, dacă sunteți sinceri!” (Surah Al-Baqara, 2:23)

Semnele acestei provocări au rămas înregistrate în Cartea lui Allah Preaînaltul şi ele au continuat să impresioneze auzul scriitorilor, poeţilor şi oratorilor, aparţinând diverselor secte şi doctrine din toate timpurile şi nici unul dintre ei nu a reuşit să răspundă acestei provocări, prin crearea unei lucrări despre care să se poată spune că s-ar compara cu Coranul, sau că ar fi adus ceva la fel de frumos şi bun. Acest fapt este una din cele mai limpezi dovezi, care confirmă caracterul inimitabil al Coranului, în decursul secolelor. Adevărat a grăit Allah subhanahu wa ta'ala, atunci când a spus:

„Și dacă nu vă răspund ei, atunci aflați că a fost trimis prin știința lui Allah și că nu există altă divinitate în afară de El! Oare voi sunteți supuși [lui Allah, musulmani]?” (Surah Hud, 11:14)

Previziuni ştiinţifice, miraculoase, în Coranul cel Sfânt

Coranul face din cugetarea corectă şi judecata dreaptă, în legătură cu universul, cel mai minunat mijloc al credinţei în Allah subhanahu wa ta'ala. El îl îndeamnă pe credinciosul musulman să cugete asupra făpturilor lui Allah subhanahu wa ta'ala, din cer şi de pe pământ. Allah subhanahu wa ta'ala a grăit:

„În crearea cerurilor și a pământului și în schimbarea nopții și a zilei sunt semne pentru cei dăruiți cu minte, ~ Care Îl pomenesc pe Allah, stând [în picioare], șezând [jos] sau pe o parte și cugetă la facerea cerurilor și a pământului, [zicând]: „Doamne, n-ai făcut acestea în deșert! Slavă Ție! Apără-ne pe noi de chinul Focului!”” (Surah Al-Imran, 3:190-191)

Coranul cel Sfânt înalţă poziţia credinciosului musulman, prin virtutea ştiinţei, căci Allah Preaînaltul a grăit:

„O, voi cei care credeți! Când vi se spune vouă: „Faceți loc în adunări!”, atunci faceți voi loc și vă va face și Allah vouă loc [în Paradis]! Iar când se spune „Ridicați-vă!”, atunci ridicați-vă voi și Allah îi va ridica cu [câteva] trepte pe aceia care cred dintre voi și pe aceia cărora li s-a dat știință, căci Allah este bine știutor a ceea ce faceți!” (Surah Al-Mujadila, 58:11)

Cel învăţat şi cel ignorant nu sunt egali. Allah subhanahu wa ta'ala a grăit, în această privinţă:

„Oare acela care petrece timpul nopții în rugăciuni, prosternându-se și stând în picioare, este cu teamă de Ziua de Apoi și îl roagă de îndurare pe Domnul său? Spune: „Oare sunt egali cei care știu cu aceia care nu știu?” Însă numai aceia care au minte, trag învățăminte.” (Surah Az-Zumar, 39:9)

El, îi porunceşte credinciosului musulman să se roage Domnului său,

pentru a-l înzestra cu ştiinţă, căci Allah Preaînaltul a grăit:

„Și mai presus [de toate] este Allah - Regele, Adevărul [Al-Malik, Al-Haqq]! Nu te grăbi cu [recitarea] Coranului mai înainte de a ți se încheia revelarea lui! Și spune: „Doamne, sporește-mi mie știința!” (Surah Ta-Ha, 20:114)

Astfel, caracterul miraculos, referitor la aspectele ştiinţifice cuprinse în Coran, constă în faptul că el îi îndeamnă pe dreptcredincioşii musulmani să chibzuiască şi le deschide lor porţile cunoaşterii, chemându-i să intre prin ele, să înainteze, să accepte tot ceea ce este nou şi trainic în domeniul ştiinţelor.

Imposibilitatea imitării legislative a Sfântului Coran

Allah subhanahu wa ta'ala i-a dăruit omului numeroase instincte, care exercită influenţe asupra sufletului. Dacă raţiunea îl fereşte pe om de greşeală, înclinaţiile psihice, deviate, ajung să domine asupra forţei raţiunii, iar raţiunea nu mai este capabilă să se controleze în orice situaţie.

De aceea, pentru ca omul să urmeze calea cea dreaptă, se impune să recurgă la o educaţie specială a instinctelor sale, să şi le educe, să şi le dezvolte şi să le dirijeze bine, către izbândă. Coranul cel Sfânt eliberează sufletul credinciosului musulman, graţie credinţei în unicitatea lui Allah subhana wa ta'ala, care-l izbăveşte de dominaţia superstiţiilor şi a slăbiciunii, de robia pasiunilor şi a poftelor, astfel încât să fie un rob devotat lui Allah subhanahu wa ta'ala şi să se înalţe pe sine deasupra celorlalţi, căci făptura omenească nu are nevoie decât de Creatorul care întruneşte perfecţiunea absolută.

El este Creatorul Unic, Dumnezeul Unic, Cel care nu are început şi nu are sfârşit, Atotputernic, Atoateştiutor şi nimeni şi nimic nu poate fi asemenea Lui. Această prezentare concisă nu permite o discuţie detaliată despre aspectele imposibilităţii imitării legislative a Coranului.

Coranul a rupt barierele necunoscutului

Coranul cel Sfânt a rupt cele trei bariere ale necunoscutului: bariera timpului trecut, bariera spaţiului şi bariera viitorului. Citind Coranul, constatăm că el a rupt bariera timpului trecut; el ne istoriseşte ceea ce li s-a întâmplat comunităţilor anterioare, ne relatează povestirile despre trimişii anteriori, ne spune lucruri pe care nu le-a cunoscut nimeni, ne dezvăluie tainele trecutului şi-i provoacă, prin ele, pe cei care tăgăduiesc. Apoi a rupt Allah Preaînaltul bariera spaţiului, pentru Profetul Mohammed, salla Allah aleihi wa sallam şi aceasta într-o chestiune din cele mai delicate: tainele sufletului. Coranul reprezintă cuvintele lui Allah subhanahu wa ta'ala, iar El este adorat prin citirea lui şi el nu trebuie supus

nici unei modificări sau schimbări şi nimeni nu trebuie să îndrăznească să-l atingă sau să-l mistifice.

Aşadar, acest cuvânt este un argument pentru Profetul Mohammed, salla Allah aleihi wa sallam, dobândit de la El, Allah subhanahu wa ta'ala, iar dacă ceva este vestit de Coran şi s-ar constata că acest lucru nu este adevărat, aceasta ar fi o distrugere, pentru întreaga religie. Coranul a rupt, de asemenea, bariera viitorului, căci Allah Preaînaltul a grăit:

„O, Trimisule! Vestește ceea ce ți-a fost trimis de la Domnul tău! Dacă nu o faci, înseamnă că nu ai transmis mesajul Lui. Însă Allah te ocrotește de oameni și Allah nu călăuzește neamul de necredincioși." (Surah Al-Ma'ida, 5:67)

Câţiva dintre companionii Profetului Mohammed, salla Allah aleihi wa sallam, s-au oferit, voluntar, să-l protejeze de necredincioşi, dar când a fost revelat acest verset, el a scos capul pe uşă şi le-a zis celor care-i asigurau paza: *„Duceţi-vă, oameni buni, de aici, căci mă va apăra de oameni Allah!"*

Acest verset este cea mai puternică dovadă a faptului că el este o revelaţie divină, căci altfel, cine ar putea să afirme că un om ar fi în stare să reziste unei întregi comunităţi, să conteste credinţa ei, să dispreţuiască divinităţile ei şi să rămână teafăr?

Provocarea absolută, până în Ziua de Apoi

Coranul i-a provocat pe arabi cu imposibilitatea imitării limbii, dar provocarea lumii nu se poate referi la limbă, întrucât oamenii vorbesc limbi diferite. El s-a adresat întregii omeniri, cu alte provocări până în Ziua de Apoi.

Atunci când Allah Preaînaltul ne vorbeşte nouă despre una dintre minunile cu care-i ajută pe profeţii Săi şi despre lumea Îngerilor, aleihum sallam, şi Djinnilor, pe care nu-i vedem, trebuie să fim încrezători că acestea sunt adevăruri incontestabile, fiindcă Allah Preaslăvitul este Atotputernic, puterea Sa neputând fi comparată cu puterea întregii lumi; este Atoateştiutor, ştiinţa oamenilor neechivalând nici cu un grăunte din ştiinţa Sa.

Pornind de la aceasta, trebuie să înţelegem că El, subhanahu wa ta'ala, crează atât ceea ce vedem, cât şi ceea ce nu vedem, crează ceea ce nu vedem în momentul de faţă, dar s-ar putea să vedem în viitor. Allah subhanahu wa ta'ala este Binevoitor cu robii Săi şi El crează în Univers minuni, pentru mintea omenească, pentru ca, prin aceasta, să aducă linişte în inimile noastre şi să ne dăruiască încredere şi credinţă.

Allahu Allam

Sursă: Traducerea Sensurilor Coranului cel Sfânt

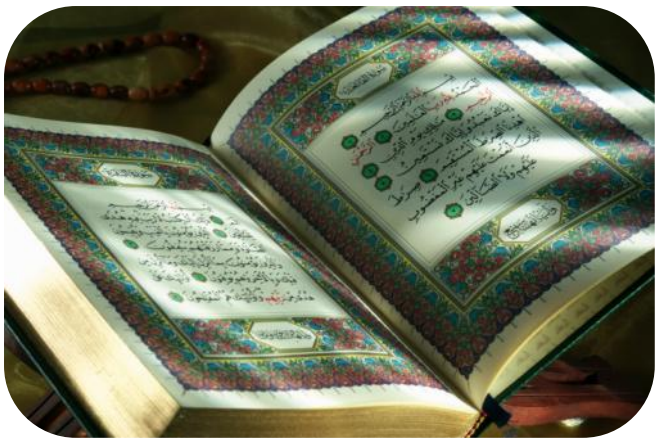
InshaAllah, continuarea în numărul următor

بسم الله الرحمن الرحيم

Revelaţia Coranului, în şapte stiluri „Ahruf", singular „harf"

~ de Gabriela Guettat ~

În timpul celui de-al treilea calif, Othman, radhi Allahu anhu, un comitet, sub supravegherea lui Zaid ibn Thabit, i-a fost ordonat să facă o redactare oficială a întregului Coran.

Această redactare nu a dat, însă, o interpretare uniformă, deoarece limba arabă veche nu avea vocale şi, de asemenea, unele consoane aveau aceeaşi formă.

Semnele au fost introduse pentru a separa literele. Dar acest lucru, tot nu a oprit citirea în stiluri diferite.

În prima jumătate a secolului XIV, „imamul cititorilor Coranului" în Baghdad, Ibn Moedjahid, a dat o soluţie la această problemă. El a spus că, cuvântul „harf" (literă) ar trebui să fie considerat echivalent cu „qira'a" (citirea).

El a declarat şapte moduri corecte de citire. Conform spuselor Profetului, salla Allah aleihi wa sallam, Coranul a fost trimis în şapte litere; înseamnă că şapte moduri de citire sunt revelate.

În prezent, doar două moduri de citire sunt în uz, Warsh - a lui Nafi' şi Hafs - a lui 'Asim.

Ce anume trebuie să ştim?

InshaAllah, în primul rând, ar trebui să ţinem seama că, Coranul a fost revelat într-un singur stil, de la început, dar Trimisul lui Allah, salla Allah aleihi wa sallam, a insistat asupra lui Jibril, aleihi sallam, până când acesta l-a învăţat toate cele şapte stiluri, care au fost, toate, complete. Evidenţa pentru acest hadith vine de la Ibn Abbas, care a relatat că Profetul, salla Allah aleihi wa sallam, a spus:

„Jibril m-a învăţat un stil şi l-am tot repetat, până când m-a învăţat mai multe. I-am tot cerut mai mult şi mai mult, până când, în cele din urmă, au fost şapte stiluri." (relatat de Bukhari şi Muslim)

În al doilea rând, cele mai bune opinii ale savanţilor, cu privire la ceea ce se înţelege prin stiluri, este că există şapte moduri de a recita Coranul, unde textul poate fi diferit, dar înţelesul este acelaşi; în cazul în care există un înţeles diferit, atunci este din cauza variaţiilor pe o temă, însă nu se contrazic.

În al treilea rând, unii dintre savanţi spun că ceea ce s-a înţeles prin cuvântul „ahruf" au fost dialectele ara-

bilor, dar acest lucru este adus de departe, din cauza hadithului relatat de Omar ibn Al-Khattab, radhi Allahu anhu, care a spus:

„L-am auzit pe Hishaam ibn Hakeem recitând surah Al-Furqan, într-un mod diferit de cum obişnuiam să recit eu şi de modul în care Trimisul lui Allah, salla Allah aleihi wa sallam, m-a învăţat să recit. Am fost pe cale să mă cert cu el, în timp ce se ruga, dar am aşteptat până şi-a terminat rugăciunea, iar apoi i-am legat haina în jurul gâtului şi l-am dus la Profet, salla Allah aleihi wa sallam şi am spus: *„O, Trimis al lui Allah, l-am auzit pe acest om recitând surah Al-Furqan, într-un mod diferit faţă de cel pe care tu m-ai învăţat."* Trimisul lui Allah, salla Allah aleihi wa sallam, a spus: *„Recit-o!"*. Şi am recitat-o, aşa cum îl auzisem pe el că recită. Trimisul lui Allah, salla Allah aleihi wa sallam, a spus: *„A fost revelată aşa."* Acest Coran a fost revelat în şapte moduri diferite, aşa că recită în modul care este cel mai uşor pentru tine." (relatat de Bukhari, 2287 şi Muslim, 818)

Este cunoscut faptul că Hishaam a fost Asadi Quraish (din clanul lui Bani Asad, dintre Quraish) şi Omar, radhi Allahu anhu, a fost Adawi Quraish (din clanul lui Adiyy Bani, dintre Quraish). Ambii au fost dintre Quraish - şi Quraish aveau doar un dialect. În cazul în care diferenţa de „ahruf" (stiluri) a fost o diferenţă în dialecte, de ce cei doi ar avea recitări diferite?

Savanţii au menţionat aproape patruzeci de opinii diferite, în ceea ce priveşte această chestiune! Poate că cel mai corect este ceea ce am menţionat mai sus, şi Allah ştie Cel mai Bine (Allahu Allam).

În al patrulea rând, se pare că cele şapte stiluri au fost descoperite cu formulări diferite, după cum este indicat de hadithul relatat de Omar, radhi Allahu anhu, pentru că obiecţia lui Omar, radhi Allahu anhu, se referea la stil, nu la sens.

Diferenţa dintre aceste stiluri nu e o problemă de contradicţie şi opoziţie, ci mai degrabă ele sunt sinonime, după cum Ibn Masood a declarat: „Este ca şi cum unul dintre voi zice *„halumma"*, *„aqbil"* sau *„ta'aal"* (toate fiind moduri diferite de a spune *„Vino aici!"*)."

În al cincilea rând, în ceea ce priveşte cele şapte recitări (Al-Qiraa'aat Al-Saba'), acestea nu se bazează pe Coran şi Sunnah, mai degrabă este „ijtihaad" de la Ibn Mujaahid, radhi Allahu anhu.

Oamenii au crezut că Al-Ahruf Al-Saba (cele şapte stiluri) au fost Al-Qiraa'aat Al-Saba (cele şapte recitări), pentru că s-a întâmplat să aibă acelaşi număr.

Dar acest număr poate fi o coincidenţă, sau este posibil să fi fost făcut în mod deliberat, de Ibn Mujaahid, pentru a se potrivi cu ceea ce a fost relatat despre numărul de stiluri.

Unii oameni au crezut că stilurile (ahruf) au fost recitările, dar aceasta este o greşeală. Cele şapte recitări sunt una dintre cele şapte stiluri - şi acesta este stilul pe care Othman, radhi Allahu anhu, l-a ales pentru toţi musulmanii.

În al şaselea rând, când Othman, radhi Allahu anhu, a făcut copii după Coran, el a făcut acest lucru în conformitate cu un stil (harf), dar a omis punctele şi punctele-vocală, astfel încât şi alte stiluri puteau fi permise.

Deci, Coranul care a fost copiat în timpul lui, ar putea fi citit şi în funcţie de alte stiluri. Oamenii au început să se critice unul pe altul, pentru că recitau în mod diferit, de aceea Othman, radhi Allahu anhu, a unit musulmanii, oferindu-le un singur stil de a recita Coranul.

În al şaptelea rând, cei şapte cititori sau recitatori au fost:

1. Naafi' al-Madani
2. Ibn Katheer al-Makki
3. 'Aasim al-Kufi
4. Hamzah al-Zayaat al-Kufi
5. Al-Kisaa'i al-Kufi
6. Abu 'Amr ibn al-'Ala' al-Basri
7. 'Abd-Allaah ibn 'Aamir al-Shaami

Cei care au cel mai puternic „isnaad" în recitare sunt Naafi' şi 'Aasim. Cei mai elocvenţi sunt Abu 'Amr, al-Kisaa'i Warsh şi Qaaloon; ei au relatat de la Naafi'. Hafs şi Shu'bah au relatat de la 'Aasim.

Allahu Allam

بسم الله الرحمن الرحيم

Din Fâșia Gaza...

~ de Gabriela Gharabli ~

Am venit în Fâșia Gaza în urmă cu 10 ani, în localitatea Rafah, un orășel la granița cu Egiptul. Cu toate că am stat printre musulmani practicanți, mashaAllah, am trecut la Islam abia acum doi ani, după o vizită în România. Nici acum nu pot să îmi explic de ce a durat așa mult, numai Allah subhanahu wa ta'ala știe mai bine.

Mulți de aici încercau să îmi impună, spunându-mi că trebuie să urmez Islamul!; dar cu cât insistau mai mult, cu atât respingeam mai tare ideea lor. Soțul meu nu m-a forțat niciodată să iau această decizie.

Nu am reușit să merg în România, să îmi vizitez familia, în primii șapte ani. Aveam deja primii mei doi copii, alhamdulillah, și eram însărcinată cu al treilea, când am primit vestea că mi-a murit tatăl. Nu pot să vă explic ce durere sfâșietoare m-a cuprins și cât de neputincioasă m-am simțit! Deja trecusem prin multe aici: elicoptere care se învârteau amenințător pe cer și gloanțe care răsunau și ucideau copiii nevinovați, ce se jucau pe stradă, care omorau oamenii în propriile case. Dar nimic nu se compara cu durerea pierderii unui părinte, unui bunic care nu a reușit să își strângă la piept nepoții.

În 2007 am reușit să plecăm aproape toate fetele străine de aici, din cauza unui conflict intern, care se desfășura pe străzi. Eram multe în autocar și am plecat, toate, îmbrăcate cu hijab; dar la granița cu Israelul s-a cunoscut cine a îmbrățișat Islamul cu sufletul și cine doar de ochii oamenilor. Eu eram hotărâtă că, dacă voi face acest pas, îl voi face din tot sufletul, cu inima deschisă, nu voiam să o fac doar cu unități de măsură. Am plecat de aici creștină și m-am întors din România, subhana Allah, cu dorința de a fi musulmană.

Când am plecat de aici, în vara anului 2007, nu știam cum ne vom întoarce, deoarece majoritatea dintre noi nu aveam actele necesare pentru acest lucru. Statul israelian, nici până în ziua de azi, nu ne dă dreptul să fim cetățeni palestinieni, cu acte în regulă.

Alhamdulillah, am reusit să mă întorc în ianuarie 2008 cu trei copilași mici, atunci când, pentru câteva zile, s-a dărâmat zidul ce desparte Fâșia Gaza de Egipt și am reușit și noi să trecem peste dărâmăturile acestui zid. Multe fete care aveau copii școlari s-au întors, târându-se prin tunele înguste, cu puțin aer, stând sub pământ și câte o jumătate de oră.

În luna martie, alhamdulillah, am intrat și eu în Islam; am simțit că s-a schimbat ceva în viața mea: nu acea schimbare exterioară, deoarece deja, de ani buni, mă îmbrăcam conform cerințelor de aici, ci acea liniște sufletească, ce nu se poate explica în cuvinte.

În decembrie 2009 a început din nou războiul. Unul din copii era la grădiniță și îl așteptam acasă, atunci când au fost lovite toate țintele din Gaza în câteva minute. Vedeam la televizor, aproape în direct, primul loc unde a căzut bomba, zeci de polițiști, jumătate

morți, jumătate vii, zăceau unul peste altul; cei care trăiau aveau degetele ridicate și se auzea Shahada.

Și la noi au fost câteva explozii, străzile erau pline cu copii care se întorceau acasă de la școală, sau erau în drum spre ea. Eu nu am știut nimic de copilul meu, minute în șir, era haos, telefoanele nu funcționau, nu știam pe unde este microbuzul cu care se întorcea de la grădiniță, dacă nu cumva era pe lângă vreun punct lovit de rachetă. Alhamdulillah, s-au întors cu toții sănătoși, dar foarte speriați și urlând de frică. Aflasem că, în acea zi, muriseră câțiva copii de la școala care era lângă postul de poliție lovit, în urma suflului exploziei.

Apoi au urmat multe zile la rând, în care nu lipseau atacurile aeriene, avioanele roind mereu pe sus. Nu te puteai simți nicăieri în siguranță, copiii erau foarte speriați și erau locuri în Fâșia Gaza, unde nu se mai găsea gaz sau petrol, pentru gătit. Curentul se întrerupea mereu, a început să dispară făina de pe piață și multe alte alimente necesare precum smântână, lapte; câteodată nici fructe nu găseam.

Alhamdulillah, oamenii se ajutau unii pe alții cum puteau, frica era mare dar, în același timp, la fel de mare era și încrederea în voința lui Allah subhanahu wa ta'ala. A fost lovită și moscheea cea mare, de aici, din apropiere și casele din jur au fost puternic avariate. Am văzut oameni care erau anunțați de armata israeliană că li se va dărâma casa și, tot ceea ce puteau salva, încărcau în căruțe și se mutau în sălile de clasă, eliberate în școli. Au fost școli pline cu refugiați, oameni care aveau casele aproape de granițe, dar nici acestea nu mai constituiau un loc sigur unde să se adăpostească; școala a fost lovită de o rachetă. Oamenii se credeau în siguranță în școlile patronate de O.N.U., dar din păcate și acolo au murit oameni și copii nevinovați.

Alhamdulillah, a trecut și acest război și, deși auzim amenințări de noi lovituri aeriene, viața decurge normal pentru această zonă. O viață cu lipsuri, cu oameni care nu au unde să lucreze, cu copii care merg la școală în papuci de plastic și nu au unde se juca, se îmbracă cu hainele primite ajutoare la școli, își fac lecțiile, de multe ori, la lumina lumânărilor, auzind în tot acest timp avioanele, care survolează amenințător zona.

Granițele sunt închise de luni de zile dar, cu voia lui Allah subhanahu wa ta'ala, odată, și acest popor greu încercat va duce o viață mai bună. Dacă nu noi, măcar copiii noștri, pentru care bucuria copilăriei a fost înlocuită de frică și lipsuri.

ALLAHU AKBAR!!

Eu sunt o lacrimă...
Copil palestinian rănit,
Ce şi-a pierdut părinţii.
Eu sunt un ţipăt...
Fată musulmană şi mamă şi bătrână.
Eu sunt tragedia naţiunii...
Şi mama tragediilor.
Eu sunt o inimă...
Suferind de durere.

بسم الله الرحمن الرحيم

Răbdarea unui părinte

~ de Gabriela Guettat ~

Un bătrân stătea în curtea casei sale, împreună cu fiul său, care primise o educație aleasă. La un moment dat, pe casă se așează o pasăre.

Tatăl își întreabă fiul: *„Ce este aceea?"*

Fiul răspunde: *„O pasăre."*

După un minut, tatăl își întreabă fiul din nou: *„Ce este aceea?"*

Fiul răspunde: *„O pasăre."*

Iar, după câteva minute, tatăl își întreabă fiul, pentru a treia oară: *„Ce este aceea?"*

Fiul răspunde: *„Tată, adineaori ți-am spus, este o pasăre."*

După o scurtă perioadă, bătrânul întreabă din nou: *„Ce este aceea?"*

În acel moment, cu o expresie foarte iritată în tonul fiului, acesta răspunde: *„Tată, este o pasăre! O pasăre!"*

Imediat după, tatăl întreabă din nou: *„Ce este aceea?"*

De această dată, fiul îi răspunde tatălui său, pe un ton foarte nepoliticos și enervat: *„Tată, repeți de fiecare dată aceeași întrebare, chiar dacă eu ți-am răspuns de atâtea ori că este o pasăre. Nu poți înțelege?!?!?"*

Puțin mai târziu, tatăl merge în camera sa și se întoarce cu un jurnal vechi. Deschizându-l, îl roagă pe fiul său să citească. Când a început, erau scrise următoarele: *„Astăzi, în timp ce stăteam cu fiul meu în curte, o pasăre s-a așezat pe casă. El m-a întrebat de 25 de ori ce este aceea, iar eu i-am răspuns de 25 de ori, fără a mă enerva, că este o pasăre. Îmi era chiar dragă acea ființă inocentă."*

Apoi, tatăl i-a spus fiului: *„Diferența constă între atitudinea unui tată și a unui fiu; atunci când am fost întrebat de 25 de ori ce este aceea, am răspuns de același număr de ori, fără a mă simți enervat sau iritat de întrebare, iar astăzi, când eu te-am întrebat același lucru, doar de 5 ori, te-ai enervat.*

Allah subhanahu wa ta'ala spune în Coran:

„Și Domnul tău a orânduit să nu-L adorați decât pe El și să vă purtați frumos cu părinții voștri, iar dacă bătrânețile îi ajung pe unul dintre ei sau pe amândoi lângă tine, nu le ziceți lor „Of!" și nu-i certa pe ei, ci spune-le lor vorbe cuviincioase." (Surah Al-Isra, 17:23)

بسم الله الرحمن الرحيم

„Amaanah" - Încredințarea

~ de Mariam Silo ~

A spus Allah subhana wa ta'ala:

„Allah vă poruncește să dați înapoi stăpânilor lor lucrurile încredințate, iar dacă judecați între oameni, să judecați cu dreptate! Cât de minunat este acest lucru la care vă povățuiește Allah! Allah este Cel care Aude Totul [și] Cel care Vede Totul [Sami', Basir]!" (Surah An-Nisaa, 3:58)

Adevărul este ceva încredințat cuiva de încredere, pentru a se folosi sau pentru a fi păzit o perioadă de timp, până când va fi înapoiat proprietarului său. Adevărul implică, de asemenea, că cel care îl acordă, îl va folosi în concordanță cu voia proprietarului său, și nu altfel.

În acest verset, Allah Preaînaltul, prin Milostenia Sa desăvârșită, a acordat adevărul cerurilor, pământului, munților și omului; în timp ce primii trei au refuzat să poarte adevărul, omul a acceptat.

Acest adevăr poate fi înțeles din următorul verset, în care Allah subhana wa ta'ala spune:

„[Este astfel] pentru ca Allah să-i osândească pe fățarnici și pe fățarnice, pe politeiști și pe politeiste. Însă Allah primește căința dreptcredincioșilor și dreptcredincioaselor. Allah este Iertător, Îndurător [Ghafur, Rahim]." (Surah Al-'Ahzab, 33:72)

Acest verset arată că doar omul are capacitatea de a deține aceste atribute, ca: ipocrizie, politeism și credință sinceră, iar pedeapsa pentru cel care devine ipocrit sau politeist este o consecință a neîmplinirii totale a adevărului, în timp ce răsplata pentru cel care devine dreptcredincios este rezultatul păstrării adevărului.

Altfel fiind spus, aceste atribute sunt în legătură directă cu religiozitatea, astfel că se poate afirma cu certitudine că adevărul este în directă legătură cu religia.

Înainte de a explica ce este adevărul menționat în acest verset, ar trebui să ne întrebăm și să răspundem la următoarele întrebări: De ce cerurile, pământul și munții au refuzat să poarte (să-și asume) acest adevăr? De ce omul a acceptat să poarte adevărul?

Răspunsul la ambele întrebări se deduce din versetul 72, notat mai sus. Este evident din acest verset că doar ființa umană îndeplinește (suportă) această consecință a incorectitudinii, a ignoranței și că doar aceia dintre oameni care sunt corecți și care au știință

pot deține aceste atribute, opuse celorlalte și, ca atare, doar ființele umane sunt pregătite pentru a purta povara adevărului.

În orice caz, această afirmație conduce către o altă întrebare importantă: De ce Allah Atotștiutorul și Înțelepciunea Absolută, a oferit omului adevărul, cu toate că știa că omul este nedrept și ignorant?

Răspunsul la această întrebare este că el a fost oferit omului pentru că el are capacitatea de a se schimba pe sine în privința defectelor ca: incorectitudine, ignoranță; iar lipsa schimbării este subiectul (cauza) pedepsei.

Un lucru reiese indubitabil, conform acestei „teorii", și anume faptul că omului i s-a dat să țină acest adevăr pentru că el era ignorant, ca urmare a lipsei de credință față de adevăr și, ca atare, față de sine însuși.

Pentru a înțelege mai bine acest lucru, haideți să ne uităm la versetele în care este descrisă povestea lui Adam, aleihi sallam, în Paradis:

„Și zis-am Noi: „O, Adam, sălășluiește tu împreună cu soața ta în această grădină! Mâncați din ea pe îndestulate, ori de unde voiți, dar să nu vă apropiați de acest pom, pentru ca să nu fiți dintre cei nedrepți!"" (Surah Al-Baqara, 2:35)

Allah subhanahu wa ta'ala l-a avertizat pe Adam să nu se apropie de un anume copac, pentru că dacă o va face, el va fi nedrept față de sine. În alt verset, care descrie aceeași prohibiție, adjectivul „nedrept" are sensul:

„Atunci am zis Noi: „O, Adam, acesta vă este vrăjmaș ție și soației tale. [Fiți cu grijă] să nu vă scoată pe voi din Rai și să fii tu nefericit!" (Surah Ta-Ha, 20:117)

Ceea ce înțelegem din aceste versete este că, odată ce Adam, aleihi sallam, s-a apropiat de copac, și-a asumat povara imensă a începutului încercărilor sale și aceasta este semnificația „*fatashqa*" (ca să nu îți fie greu).

În același mod, acceptarea adevărului implică o enormă responsabilitate de a fi în gardă, adică asumarea acestei obligații de a păzi „amaanah" și, probabil, sensul expresiei *„a fost el nedrept, ignorant"*, din versetul în discuție.

Având capacitatea de a înțelege substratul temei abordate, vom trece la o parte în care acum putem aduce în discuție adevărul propriu fiecăruia dintre noi; propriul adevăr.

S-au emis multe opinii de către oamenii de știință, în legătură cu „amaanah" - încredințarea - și am să prezint câteva dintre ele:

Prima opinie: Adevărul este credința în Tawheed - unicitatea lui Allah subhanahu wa ta'ala.

Comentariu: Acest punct de vedere nu poate fi acceptat, pentru că totul Îl preamărește pe Allah subhana wa ta'ala:

„Îl preamăresc cele șapte ceruri și pământul și cei care se află în ele și nu este nimic care să nu-L preamărească și să nu-I aducă laude, însă voi nu pricepeți preamărirea lor. Dar El

este Blând, Iertător [Halim, Ghafur].” (Surah Al-'Isra', 17:44)

Cerurile, pământul și munții, totul Îl preamărește pe Allah Unicul, dar noi nu pricepem preamărirea lor. Așadar, nu are sens, pentru că ele au refuzat să poarte adevărul.

A doua opinie: Adevărul („amaanah”) este să accepți adevărul, cu toate detaliile sale.

Comentariu: De asemenea, nici acest punct de vedere nu poate fi acceptat, pentru că omul și-a asumat răspunderea. Atunci, cum a fost el capabil să aibă caracteristicile ipocriziei și ale politeismului, dacă el a acceptat adevărul, cu toate detaliile?

A treia opinie: „Amaanah” este responsabilitatea de a-L „reprezenta” (sluji) pe Allah subhanahu wa ta'ala, astfel că o persoană care Îi este credincioasă poate atinge perfecțiunea și, de asemenea, poate dispune societatea într-o ordine perfectă, bazată pe unicitate, prin asumarea religiei.

Comentariu: Această explicație a adevărului este foarte interesantă și are suport în Coran. Adevărul poate fi descris în multe feluri, pentru că cerurile, pământul și munții sunt întotdeauna supuse lui Allah subhanahu wa ta'ala și astfel, nu trebuie să obțină perfecțiunea și să se perfecționeze.

Pe de altă parte, omul are responsabilitatea legală de a se supune lui Allah subhanahu wa ta’ala și de a-și perfecționa mediul și a menține justiția. Omul și-a asumat adevărul pentru că el are capacitatea de a se perfecționa pe sine și de a obține un statut mai înalt decât al Îngerilor, aleihum sallam. Tot astfel, omul are capacitatea de a se distruge pe sine, de a rămâne nedrept și ignorant, obținând astfel un statut mai josnic decât al animalelor.

Cerurile, pământul și munții nu dețin aceste potențiale umane. Dacă omul nu-și purifică sufletul, el va fi implicit nedrept, ignorant și astfel nu are sens ca el să accepte și să dețină/poarte adevărul. Fraza anterioară se deduce din următoarele versete:

„Și pe suflet și pe ceea ce l-a plăsmuit ~ Și i-a insuflat lui nelegiuirea sa și evlavia sa! ~ Izbândește cel care-l curățește ~ Și pierdut este cel care-l strică!” (Surah As-Șams, 91:7-10)

„Noi l-am creat pe om cu cea mai frumoasă înfățișare, ~ Apoi îl întoarcem pe el în locul cel mai de jos,” (Surah At-Tin, 95:4-5)

„Și când Stăpânul tău le-a zis În-gerilor: „Voi să pun pe pământ un înlocuitor [khalifa]”, i-au răspuns: „Să pui pe cineva care să facă stricăciune pe el și să pricinuiască vărsare de sânge, când noi Ție Îți aducem slavă și pe Tine Te venerăm cu sfințenie?” Și a zis: „Eu știu ceea ce voi nu știți.” (Surah Al-Baqara, 2:30)

„Și atunci când am spus Îngerilor: „Prosternați-vă dinaintea lui Adam!” Și s-au prosternat ei, în afară de Iblis, care nu a voit, ci s-a semețit și a rămas printre cei necredincioși.” (Surah Al-Baqara, 2:34)

„El a zis: „Coborâți amândoi din el [din Paradis]! Vă veți fi toți dușmani unul altuia! Apoi, dacă va mai veni la voi o călăuzire din partea Mea, acela care va urma calea Mea cea dreaptă nu va rătăci și nu va fi nefericit. ~ Însă acela care se va îndepărta de la Pomenirea Mea va avea parte de o viață grea și în Ziua Învierii îl vom aduce pe el orb la adunare.”” (Surah Ta-Ha, 20:123-124)

Concluzii

Adevărul înseamnă, prin urmare, responsabilitatea de a-L reprezenta pe Allah subhanahu wa ta'ala pe pământ și de a-I arăta calitățile (de a I le respecta). Doar ființa umană și-a asumat adevărul, având capacitatea de a atinge perfecțiunea și de a se perfecționa (pe sine și ceea ce o înconjoară). Problema este, dacă doar omul este singura creatură care a acceptat adevărul, de ce Allah subhanahu wa ta'ala spune că el este nedrept și ignorant?

Răspunsul este foarte logic. Dacă suntem de acord că omul are capacitatea de a atinge perfecțiunea, atunci cum să nu poată fi el nedrept și ignorant prin natura sa, dacă posibilitatea există? Asta arată că doar ființa umană este gata să poarte povara acestui adevăr și să accepte consecința de a nu păstra adevărul ca atare. În versetul în discuție, refuzarea purtării adevărului este, prin urmare, expresia incapacității de perfecționare, în timp ce acceptarea adevărului este expresia capacității de perfecționare.

În Tăfsir Al-Mizan, Allamah Tabatabai a spus că adevărul este, în sensul de *„wilayah”*, o favoare, un dar special acordat omenirii, care implică responsabilitatea enormă de a fi în expectativă în privința lui și de a-l păzi (cu strășnicie). Mai mult, acceptarea acestei *wilayah* face ca ființele umane să aibă atât responsabilitatea faptelor proprii, cât și superioritate peste toate celelalte creații din lume. Această binecuvântare divină, *wilayah*, le permite oamenilor să organizeze societatea, în concordanță cu înțelegerea supe-rioității religiei.

Allahu Allam

بسم الله الرحمن الرحيم

Parabolă

~ de Gabriela Guettat ~

În noaptea când Profetul, salla Allah aleihi wa sallam, a făcut Isra (călătoria nocturnă) şi Mi'raj (înălţarea la cer), a simţit o adiere de vânt, care aducea un miros foarte, foarte, foarte frumos.

Atât de frumos, încât Profetul, salla Allah aleihi wa sallam, s-a mirat şi l-a întrebat pe Jibril, aleihi sallam, de unde vine acel miros atât de frumos. Atunci Jibril, aleihi sallam, i-a spus că vine de la rămăşiţele unei femei, care muncea la palatul lui Faraon, şi de la copiii ei.

Atunci Profetul, salla Allah aleihi wa sallam, i-a spus să-i povestească despre ea. Jibril, aleihi sallam, i-a spus că această femeie lucra la palatul lui Faraon şi era cea care îi pieptăna părul fetei acestuia. Într-o zi, în timp ce-i pieptăna părul, femeia a scăpat pieptenele pe jos şi s-a aplecat să-l ia, spunând *„Bismillah"* (În numele lui Allah). Auzind acest lucru, fata s-a mirat şi a spus: *„Tu îi rosteşti numele tatălui meu, atunci când faci un lucru?"* (Faraon se considera stăpânul tuturor). Femeia a spus: *„Nu, eu Îl pomenesc pe Stăpânul meu, Allah, Cel care m-a creat şi Cel la care mă voi întoarce."*

Auzind aşa, fata s-a dus la Faraon şi i-a povestit totul. Acesta s-a înfuriat că un slujitor de-al său îndrăzneşte să slujească pe altcineva, în afară de el. Şi a chemat-o, spunându-i: *„Leapădă-te de această necredinţă, sau te voi pedepsi drastic."* Și femeia, bineînţeles, a refuzat. A spus: *„Rămân la credinţa în Allah Atotputernicul."* Atunci Faraonul a poruncit să fie adus un cazan mare, cu ulei fierbinte şi să fie aduşi şi cei 5 copii ai femeii. Şi, în faţa acesteia, a început să bage câte un copil în acel ulei fierbinte. Inima femeii a început să plângă, dar nu vroia să se delase de credinţa în Allah subhanahu wa ta'ala.

Şi aşa, i-a băgat pe toţi 4 copiii în uleiul fierbinte. Când a ajuns la cel mai mic, femeia nu a mai putut să rabde acea durere şi era cât pe ce să-l implore pe Faraon să se îndure de ea şi măcar de ultimul copil. Atunci copilul, care avea doar câteva luni, prin voia lui Allah subhanahu wa ta'ala, i-a spus: *„Mamă!!! Nu face asta, căci durerea din această lume nu se compară cu bucuria şi viaţa liniştită şi frumoasă, de care o să avem parte pe cealaltă lume, dacă avem răbdare şi ne încredem în Allah subhanahu wa ta'ala."* Şi astfel au murit toţi copiii femeii, şi a murit şi ea, cu credinţă în Allah subhanahu wa ta'ala şi credinţă în binefacerile şi binecuvântările promise în cealaltă lume, pentru cei care au răbdare şi mai ales credinţă.

Aceasta este povestea femeii, care îi pieptăna părul fetei lui Faraon, şi a copiilor ei. Au crezut în Allah subhanahu wa ta'ala şi El i-a răsplătit cu un loc în Paradis, atât de minunat, încât până şi Profetul, salla Allah aleihi wa sallam, s-a mirat.

Allahu Allam

بسم الله الرحمن الرحيم

Frumusețea femeii musulmane

~ de Yasmin Dorina ~

Dragele mele surori în Islam, frumuseţea noastră nu se limitează la ceea ce oriunde putem găsi. Pentru a fi frumoasă, ca musulmană, necesită o atenţie sporită, asupra unor lucruri mult mai importante decât produsele de înfrumuseţare. Iată aici, câteva sugestii pentru noi toate.

1. Pentru a-ţi înfrumuseţa ochii, coboară-ţi privirea în faţa bărbaţilor străini de tine; acest lucru îţi va face ochii puri şi strălucitori.

„Și spune dreptcredincioaselor să-și plece privirile lor și să-și păzească pudoarea lor, să nu-și arate gătelile lor, afară de ceea ce este pe dinafară, și să-și coboare vălurile peste piepturile lor! Și să nu-și arate frumusețea lor decât înaintea soților, sau a părinților lor, sau a părinților soților lor, sau a fiilor lor, sau a fiilor soților lor, sau a fraților lor, sau a fiilor fraților lor, sau a fiilor surorilor lor, sau a muierilor lor, sau a acelora pe care le stăpânesc mâinile lor drepte, sau a slujitorilor dintre bărbați, care nu mai au dorință, sau a copiilor mici care nu știu ce este goliciunea femeilor. Și să nu lovească cu picioarele lor, astfel încât să se afle ce podoabe ascund ele! Și căiți-vă cu toții, o, voi dreptcredincioșilor, față de Allah, pentru ca voi să izbândiți!” (Surah An-Nur, 24:31)

2. Pentru a-ţi înfrumuseţa faţa şi a-i da strălucire, fă-ţi abluţiunea (wudu), de minimum cinci ori pe zi.

3. Pentru a avea buze frumoase, vorbeşte cu bunătate cu cei din familia ta şi cu surorile tale în Islam şi spune întotdeauna adevărul şi lucruri esenţiale.

Profetul Mohammed, salla Allah aleihi wa sallam, a spus:

„Oricine crede în Allah şi în Ziua de Apoi, trebuie să spună vorbe bune, sau să tacă.” (relatat de Bukhari)

4. Cât despre ruj şi fard, „Modestia” (Haya') este una dintre cele mai bune mărci, pe care le poţi găsi în Centrele Islamice.

Profetul Mohammed, salla Allah aleihi wa sallam, a spus:

„Allah mi-a revelat că trebuie să fii umil, că nimeni să nu asupreasca pe celălalt şi nimeni să nu fie mai presus decât celălalt.” (relatat de Abu-Dawud)

5. Pentru a îndepărta impurităţile de pe faţa şi corpul tău, foloseşte un săpun numit „Istighfaar” (caut iertare la Allah Preaînaltul); acest „săpun” îţi va îndepărta tot ceea ce este rău, căci Allah subhanahu wa ta’ala îi iubeşte pe

cei care se căiesc şi pe cei care se curăţesc.

6. Cât despre păr, dacă vreuna dintre voi are probleme cu vârfurile despicate, atunci vă sugerez vălul islamic (hijab); acesta vă va proteja părul de orice stricăciune. La fel, dacă doriţi să aveţi o piele minunată, rămâneţi acoperite, atunci când este necesar.

Profetul Mohammed, salla Allah aleihi wa sallam, a spus:

„Orice femeie care îşi scoate îmbrăcămintea, în altă casă în afară de cea a soţului ei (pentru a arăta ceea ce nu-i este permis), îşi va strica protecţia lui Allah asupra sa”. (relatat de Abu-Dawud și Tirmidhi)

7. Bijuteriile, se spune că înfrumuseţează mâinile, dar tu, draga mea soră în Islam, fă-ţi mâinile să fie frumoase, lăsându-le să fie generoase; dă milostenie celor săraci.

8. Pentru a te îndepărta de bolile de inimă, iartă persoanele care ţi-au rănit sentimentele şi arată-le cât de bună la suflet poţi să fii.

9. Podoabele de la gâtul tău, înlocuieşte-le cu dărnicie şi iertare; un semn din partea ta, faţă de surorile tale în credinţă.

10. Pentru a arăta proaspătă şi radiantă, zâmbeşte mereu.

Abdullah Ibn Haarith a spus: „Nu am văzut pe nimeni altcineva să zâmbească, mai mult decât Profetul.” (relatat de Tirmidhi)

11. Cât despre dietă, Profetul Mohammed, salla Allah aleihi wa sallam, a spus:

„Mâncarea pentru o persoană, este deajuns pentru două şi mâncarea pentru două, este deajuns pentru trei şi mâncarea pentru trei, este deajuns pentru patru.” (relatat de Tirmidhi)

12. Pentru a avea o minte sănătoasă într-un corp sănătos, roagă-te în mod constant la Allah subhanahu wa ta’ala şi aminteşte-ţi de El.

13. Fii răbdătoare când trebuie să înduri greutăţi şi neajunsuri şi mulţumește lui Allah subhanahu wa ta’ala, pentru că răsplata pentru răbdare este belşug pentru tine.

14. Dacă vei urma toate aceste sfaturi, date pentru femeia musulmană de către Creatorul nostru, vei fi mereu frumoasă, atât în exterior, cât şi în interiorul corpului tău.

Profetul Mohammed, salla Allah aleihi wa sallam, a spus:

„Lumea este podoabă şi cea mai bună podoabă este femeia credincioasă.” (relatat de Muslim)

InshaAllah, să ne fie de folos şi să fie încă un pas, mic dar sigur, spre învăţătură.

بسم الله الرحمن الرحيم

Modestă în orice anotimp

~ de Ionela Noour ~

Întotdeauna, atunci când vorbim despre modă, ne gândim, în primul rând, la femei.

Moda poate fi compatibilă cu Islamul, însă trebuie respectate anumite condiţii, bine definite: hainele femeilor trebuie să ascundă formele corpului, să nu fie transparente, parfumate şi să nu imite îmbrăcămintea bărbaţilor.

Moda trebuie să fie acceptată de către religie; tot ceea ce nu este în concordanţă cu religia este respins.

Femeile trebuie să fie „modele" ale frumuseţii, şi această frumuseţe nu poate fi exprimată mai bine decât prin modestie, simplitate, puritate.

„O, fii ai lui Adam! Noi v-am dat vouă straie care să vă acopere goliciunile, ca și podoabe. Dar veșmântul smereniei, acesta este cel mai bun! Acesta este [unul] dintre semnele lui Allah; poate că ei își vor aminti!" (Surah Al-'A'raf, 7:26)

Musulmanii se îmbracă decent. Nici bărbaţii, nici femeile nu ar purta vreodată pantaloni scurţi sau haine strâmte pe corp. Adesea, femeile poartă pantaloni lungi, până la glezne, peste care pun o fustă, iar deasupra au o haină cu mâneci lungi, sau o rochie şi îşi acoperă capul.

Într-un hadith relatat de Abu-Dawud, Aisha, radhi Allahu anha, a spus:

„Asma, fiica lui Abu Bakr, a venit într-o zi la Profet, îmbrăcată cu haine transparente. El i-a spus: *„O, Asma, când fata ajunge la pubertate, nu e bine să i se vadă alte părţi ale corpului decât acestea* (şi i-a arătat faţa şi mâinile). *""*

La bărbaţi, exigenţele sunt mai mici, dar să nu uităm că Profetul nostru, salla Allah aleihi wa sallam, ne spunea că cele mai bune haine sunt cele care acoperă.

„Spune dreptcredincioșilor să-și plece privirile lor și să-și păzească pudoarea lor! Aceasta este mai curat pentru ei. Allah, doară, este Bineștiutor [Khabir] a ceea ce fac ei." (Surah An-Nur, 24:30)

Modelul contează, însă pentru zilele caniculare, materialul reprezintă partea cea mai importantă. Hainele trebuie să fie din materiale cât mai uşoare, fluide şi răcoroase. Pentru zi, alege inul, bumbacul sau pânza topită, iar pentru serile mai răcoroase - satinul sau mătasea. Totuşi, aceste materiale nu au calităţi identice, fiind necesar să focalizăm asupra lor, pentru a înţelege modul lor de purtare.

Inul este un material delicat şi solicitat, mai ales în timpul verii, pentru că este uşor şi răcoros. Este un material care respiră şi absoarbe transpiraţia, fiind în acelaşi timp şi plăcut la atingere. În plus, este de trei ori mai rezistent decât bumbacul. Articolele vestimentare din in pot fi combinate cu haine, sau accesorizate cu încălţăminte colorată. Cele mai potrivite accesorii

sunt cele naturale, sau cele realizate din piele, lemn, rafie, bambus sau din ţesături (mătase şi broderii).

Despre ***bumbac*** se poate spune că este materialul textil de bază în industria modei. Este moale, călduros şi practic, fiind folosit la confecţionarea tuturor pieselor vestimentare. Este un material plăcut, confortabil, puţin pretenţios şi uşor de purtat.

Mătasea este un material rafinat, care îţi conferă un aspect elegant. Mătasea vopsită reprezintă materialul ideal pentru costumele de vară. Chiar dacă mătasea este plăcută la atingere, se şifonează greu şi arată bine în mediile luminate artificial, aceasta trebuie curăţată des şi nu face faţă la temperaturi foarte ridicate. De asemenea, pierde repede căldură, dacă te surprinde o seară mai răcoroasă. Asortează nişte accesorii mai strălucitoare şi cu influenţe exotice. Alege încălțamintea şi geanta să fie dintr-un material fin, eventual un plic elegant.

Satinul îţi va da, indiferent de ocazie şi ţinută, un aer elegant. Alege accesorii cât mai simple, din argint sau din aur. Pietrele foarte mici şi perlele sunt potrivite pentru o ţinută de seară, geanta trebuie să fie plic, iar pantofii cât mai eleganţi.

Culoarea este şi ea foarte importantă. Pentru această vară, culorile deschise, pastelate, mate sunt în mare vogă. În topul celor mai frumoase 10 culori ale acestui an se află:

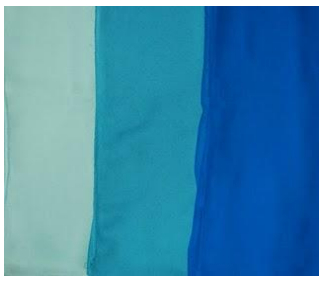

În afară de culoare, contează foarte mult şi modelul şi imprimeurile de pe aceste haine. Cele florale au foarte mare succes în ultimii ani şi nu prea au de gând să dispară în viitorul apropiat.

Degradarea acestei lumi nu trebuie să ne îndepărteze de credinţă. Noi, musulmanii, avem un punct de reper, o valoare universală, valabilă pentru toate problemele: religia noastră, Islamul. Doar respectând aceste condiţii, ne vom respecta şi pe noi înşine.

Este aproape imposibil, mai ales vara, să nu atragi atenţia, ieşind pe stradă acoperită. Însă răbdarea, dragostea şi frica faţă de Allah subhanahu wa ta'ala ne vor da puterea să trecem peste toate obstacolele vieţii, inshaAllah.

بسم الله الرحمن الرحيم

Daruri de la Allah subhanahu wa ta'ala

~ de Salwa Nabhani ~

ALOE

Denumire științifică:
Aloe Vulgaris

Aloe este o plantă exotică, decorativă, ce aparține familiei liliaceelor. Are frunze foarte groase, consistente, cărnoase. Florile, dispuse în formă de spic, sunt galbene sau roșii. Aloe provine din zona mediteraneană. Datorită condițiilor climatice, în România se găsește numai cultivată.

Denumirea plantei vine, cel mai probabil, de la termenul arab *alloeh*, care se traduce prin *substanță amară, strălucitoare.* La ea fac referire, de mii de ani, anticii învățați, printre care se numără și Pliniu cel Bătrân, egiptenii, grecii, românii, indienii și chinezii. Se crede că această plantă era nelipsită din tratamentele de frumusețe ale reginelor Cleopatra și Nefertiti. Importanță pentru practica medicinală o au frunzele, din care se extrage sucul de aloe. Acest suc se găsește și în alte părți ale plantei, dar în cantități mai mici.

Pentru aplicații medicinale se prepară: pulbere, pilule laxative, granule. Sucul se poate utiliza, însă, și în stare proaspătă. Doi compuși specifici sunt barbaloina și emodina.

Întrebuințări

Aloe prezintă interes pentru femei, având acțiune pozitivă în caz de insuficiență menstruală. Este utilizată și în afecțiuni precum congestiile cerebrale sau migrenele.

Ca plantă medicinală, aloe se remarcă, totodată, prin efectele sale tonifiante, vermifuge, stomahice, dar mai ales un bun purgativ. Aloe vera conține toată gama de vitamine de tip A, C, E și vitamina B12, mai puțin, însă, vitamina D.

De asemenea, aloe vera mai conține și enzime care, administrate pe cale orală, ajută la digestie, deoarece descompun grăsimile și zaharurile.

Printre mineralele descoperite în plantă se numără calciul, sodiul, potasiul, magneziul, cuprul, zincul și seleniul, acesta din urmă având proprietăți antioxidante.

Toate aceste minerale și vitamine se găsesc în planta de aloe vera, în proporție de 75%, restul fiind apă. Datorită toxicității sale mari (poate fi mortală!), aloe nu se va utiliza decât sub îndrumarea specialistului.

Ce afecțiuni se pot trata cu planta Aloe Vera?

În general, este folosită sub formă lichidă, ori poate fi folosită sub formă de cremă sau loțiune, la suprafața pielii. Este bine ca planta să fie folosită rapid deoarece, expusă foarte mult, riscă să se oxideze. Aloe vera are un efect foarte bun, atunci când facem referire la arsuri.

Odată aplicată, durerile provocate de arsuri trec rapid și oferă o senzație de calm, arsura fiind foarte repede cicatrizată. Unii cercetători au descoperit că planta are acțiune în două moduri: asupra sistemului imunitar și asupra epidermei. Aceasta este folosită cu succes în tratarea eczemelor, ulcerelor bucale, stomacale, precum și a problemelor intestinale.

Asupra sistemului imunitar este folosită în tratarea astmului și unele forme de artrită. Folosită sub formă de cremă, această plantă oferă pielii o hidratare maximă, mulți dintre cei care au utilizat-o vreme îndelungată au declarat că pielea lor a devenit mai netedă și moale.

Ajutor pentru bolnavii de SIDA

Cercetătorii americani au experimentat această plantă în laboratoare și au descoperit că anumite zaharuri, conținute de aloe vera, pot ajuta la tratarea pacientului infectat cu HIV.

Acest zahar în cauză poate crește viteza de reacție a sistemului imunitar, lucru extrem de important, dacă ținem cont de faptul că bolnavul infectat cu HIV răspunde foarte greu la un tratament medicamentos.

بسم الله الرحمن الرحيم

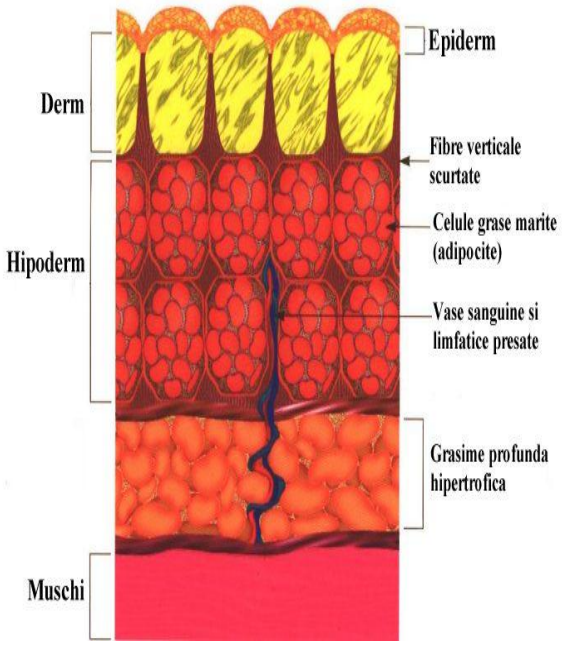
Celulita

~ de Salwa Nabhani ~

Câte dintre noi nu ne confruntăm cu această problemă şi de câte ori nu ne-am întrebat de ce apare şi cum să dispară? Articolul ce urmează vă va asigura un minim de informaţii ce trebuiesc ştiute. Celulita reprezintă o degenerescenţă a celulelor adipoase, iar specialiştii o numesc lipodistrofie localizată. Aceasta apare din mai multe cauze, precum tratamentul îndelungat cu anticoncepţionale orale, sedentarismul sau dieta dezechilibrată calitativ şi, nu în ultimul rând, lipsa masajului.

Pielea este cel mai extins organ al corpului uman, iar pentru femei reflectă, extrem de mult, stilul de viaţă. Aşa cum am precizat mai sus, dieta corespunzătoare, evitarea viciilor de orice tip, mişcarea şi odihna adecvată pot să dea pielii un aspect sănătos şi tonifiat. Un regim prea bogat în sare, feculenţi, grăsimi, proteine şi zaharuri rafinate, poate duce la apariţia celulitei. Glucidele şi lipidele sunt cel mai uşor de stocat de către adipocitele de pe coapse şi partea dorsală.

Stresul şi sedentarismul sunt, şi ele, duşmani de temut pentru sănătatea epidermei (pielii). Hormonul feminin (estrogenul) favorizează şi el apariţia sau agravarea aspectului de coajă de portocală, respectiv celulita. Motivele ar fi: pubertatea, sarcina, administrarea de pilule orale contraceptive sau premenopauza. Estrogenii favorizează, pe de-o parte, fabricarea fiziologică a grăsimii şi, pe de altă parte, stocarea ei în zonele cu probleme (exteriorul şi interiorul coapselor, zona dorsală, zona abdominală, genunchii).

De asemenea, accentuează retenţia (reţinerea) de apă în ţesuturi, acesta fiind şi motivul pentru care unele femei, deşi nu au avut niciodată probleme cu greutatea, au, totuşi, celulită. Specialiştii spun că există trei categorii de femei, atacate de celulită:

1. Încă de la naştere, suntem plinuţe: de natură adipoasă, celulita se acumulează, în acest caz, odată cu kilogramele în plus. Combinaţia dietă - ceaiuri antiadipoase - mişcare fizică poate să asigure un succes garantat.

Recomandarea privind dieta acestei prime grupe ar fi legumele şi fructele, consumate din belşug. Acestea sunt o sursă excelentă de vitamine energizante şi de fibre, care produc senzaţia de saţietate (săturare). După

cum ştim, fructele şi legumele, consumate mai ales în stare proaspătă, au un conţinut caloric redus. Folosiţi uleiul de măsline, în locul celui de floarea-soarelui sau porumb.

Evitaţi grăsimile şi lipidele ascunse, din mezeluri, biscuiţi sau produse de patiserie. Renunţaţi la consumarea cartofilor prăjiţi, chipsurilor şi alunelor prăjite şi sărate. În locul zahărului, folosiţi mierea. În general, zaharurile le puteţi lua şi dintr-o porţie de pâine neagră, cereale integrale sau o cantitate minimă de paste şi orez.

Pentru masa musculară, alegeţi carnea albă, de pasăre, sau cea de peşte, nefăcând, însă, exces de ea. Consumaţi lactate degresate, nu mai mult de trei ori pe zi, şi renunţaţi la dulceaţă, conserve, bomboane, pâine albă şi sucuri de fructe, prelucrate.

Remedii de uz extern

Următoarele creme şi cataplasme ajută la eliminarea adipocitelor. Efectul este garantat, dacă faceţi și câteva exerciţii fizice.

* unguentul cu cafea - amestecaţi în crema de corp (indicat ar fi o cremă specială de masaj) o linguriţă de cafea, foarte fin măcinată. Masaţi pielea în fiecare seară, timp de 15 minute.

* loţiune din plante de soc, ienupăr, salvie, creţuşcă şi trei-fraţi-pătaţi.

* ulei pentru masaj - procuraţi de la farmaciile naturiste următoarele uleiuri şi faceţi un amestec din ele: 40 de picături de ulei de lămâie, 20 de picături de ulei de ienupăr, 100 ml ulei de măsline sau migdale dulci. Masaţi în fiecare seară, imediat după duş.

2. Circulaţie sanguină cu probleme: anumite femei se plâng adesea de oboseală accentuată la nivelul membrelor inferioare (binecunoscutul sindrom al picioarelor grele), umflarea gleznelor, mai ales când este cald. Puteţi folosi plante cu efect drenant şi venotonic.

Recomandări dietă: Evitaţi, pe cât posibil, sarea şi alimentele sărate, pentru a reduce retenţia de apă. Excludeţi chipsurile, brânzeturile foarte sărate, mezelurile picante, şi reduceţi cantitatea de măsline sărate, conservate. Alegeţi carnea slabă, de pui, curcan, carne slabă de vită, şi peşte - pentru proteine. 2-3 ouă pe săptămână sunt de-ajuns.

Consumaţi, cât de des puteţi, produse bogate în vitaminele PP (fructe roşii), C (fructe şi legume verzi, galbene şi portocalii) şi E (uleiuri vegetale variate, fructe oleaginoase - alune nesărate, 10-15 bucăţi de migdale nesărate, 5 bucăţi seminţe caju).

Pentru această grupă, sunt foarte indicate legumele bogate în potasiu: spanacul, broccoli, feniculul, anghinarea, ţelina, conopida, prazul şi sparanghelul. La capitolul fructe bogate în potasiu, puteţi consuma cu încredere kiwi, pepene, struguri şi portocale. Combinaţia lactate - cereale este o sursă excelentă de calciu şi magneziu, vitamine nelipsite pentru diureză. Împotriva reţinerii de apă în ţesuturi, este necesar consumul sporit de lichide - mai ales apă, ceai verde, infuzii de coacăze negre, codiţe de cireşe şi ceai de păpădie.

Remedii pentru uz extern:

* cremă venotonică, folosită după fiecare duş. (Reţineţi! Crema venotonică este indicat să o păstraţi în frigider!)

* cocteiluri de uleiuri esenţiale: masaţi în fiecare seară gleznele şi gambele cu un amestec de 50 ml de ulei de măsline sau migdale dulci, 40 de picături de ulei de ienupăr şi 10 picături de ulei de rozmarin. Puteţi masa uşor şi cu câteva picături de ulei de lavandă, lămâie sau chiparos.

* creme ce au în compoziţia lor guarana, ceai verde şi cofeină, scoarţă de castan sălbatic sau creţişoară.

3. Vârsta înaintată: odată cu trecerea anilor, zonele de celulită devin dure la pipăit şi provoacă dureri, acestea fiind consecinţele unui dezinteres total asupra îngrijirii pielii dumneavoastră; prin urmare, celulita s-a cronicizat. Ca o ultimă soluţie, puteţi începe prin reducerea cantităţii de zahăr şi să apelaţi la masaje anticelulitice, pentru a reduce fibroza.

Recomandări dietetice: Pentru această grupă, sunt indicate pastele fierte al dente, rădăcinoasele, cerealele integrale, pâinea neagră (acestea furnizând energie, fără a provoca creşterea nivelului insulinei şi depozitarea grăsimilor), precum şi alimentele bogate în calciu, fără adaos de zahăr (cum ar fi brânzeturile degresate, fructele, legumele şi apa minerală naturală). Reţineţi că nu trebuie să consumaţi mai mult de două produse lactate pe zi, deoarece lactoza pe care o conţin este tot un zahăr. Excludeţi biscuiţii şi bomboanele, cerealele îndulcite, gustările cu orez expandat, de tipul pufarinilor, compoturile şi conservele ce conţin zahăr şi conservanţi.

Remedii de uz extern:

* planta numită Verbina, se fierbe în ½ litru de oţet de mere, după care se adaugă cataplasme, pe zonele afectate şi dureroase.

* amestecaţi 100 de grame de cartofi copţi şi pisaţi împreună cu un castravete proaspăt, dat pe răzătoare, apoi întindeţi acest preparat pe zonele cu probleme.

* adăugaţi în cada de baie 10 picături de ulei de lămâie, 5 picături de ulei de chiparos şi 5 picături de ulei de ienupăr. Folosiţi la spălare o mănuşă aspră, pentru a activa circulaţia sanguină locală.

* folosirea cremelor de masaj, ce au la bază mango, papaya, ceai verde, cofeină şi garcinia cambogia.

Ştiaţi că...

* Danemarca este ţara fruntaşă, cu cel mai scăzut nivel de obezitate din Europa şi din întreaga lume? Ei bine da, deoarce aici nu eşti acceptat în societate pe deplin, dacă eşti gras. Încă de pe băncile şcolii, copiii sunt educaţi în ceea ce priveşte felul în care trebuie să se alimenteze, pentru a supravieţui. Aceştia respectă foarte mult programul de sport, dieta adecvată şi au, pe cât posibil, o viaţă sănătoasă şi activă.

بسم الله الرحمن الرحيم

Sfaturi privind legumele și zarzavaturile

~ de Aisha Faisal ~

Fructele şi legumele reprezintă cele mai mari depozite dintre elementele nutritive pe care le avem la dispoziţie de la natura verde, în ceea ce priveşte conţinutul în fibre alimentare, deci în celuloză.

Aceste fibre alcătuiesc cel de-al şaptelea stâlp de rezistenţă al alimentaţiei umane, ceilalţi stâlpi fiind reprezentaţi de glucide, proteine, lipide, apă, vitamine şi de sărurile minerale.

Pentru a conserva şi prepara legumele şi zarzavaturile, e bine să ţinem cont de câteva principii şi sfaturi de bază:

Sfaturi pentru conservare

Legumele cu consistenţă moale nu trebuie să fie păstrate mai mult de 2-3 zile; în locuri uscate, acestea se veștejesc repede, iar la umiditate, mucegăiesc repede şi iau un miros neplăcut.

Cele mai bune condiţii de păstrare sunt la temperaturi mici, în cutii de lemn sau coşuri de papură, care atrag şi reţin umiditatea şi, totodată, permit o mai bună aerisire a legumelor.

Legumele proaspete, destinate consumului zilnic, se ţin într-un coşuleţ, la loc aerisit, răcoros şi întunecat.

Legumele se păstrează bine în pivniţă, numai dacă aceasta este uscată şi bine aerisită; dacă este prea cald, legumele se veștejesc, apoi se usucă, iar dacă este prea umed, putrezesc.

Este necesar ca legumele să se aşeze în pivniţe, numai pe timp uscat.

Pentru a nu se mucegăi şi pentru a nu fi atacate de dăunători, legumele uscate trebuie ferite de umezeală şi păstrate în locuri corespunzătoare.

Rădăcinoasele, morcovul, pătrunjelul, păstârnacul, ţelina, ridichile, sfecla, înainte de a se aşeza în pivniţă, se curăţă de pământ, fără a se spăla şi se lasă puţin la soare, pentru a nu mai fi umede. Se înlătură apoi rădăcinile vătămate.

În pivniţă, se aşează în nisip curat, culcate vârf la vârf, în straturi suprapuse. Nisipul, bine uscat, trebuie să le învăluie, în aşa fel încât să nu se atingă între ele. Nu se aşează zarzavaturile în picioare, aşa cum cresc ele în pământ, deoarece în acest fel s-ar dezvolta frunzele, iar legumele şi-ar pierde gustul.

Legumele pentru conservat, pe cât posibil, nu trebuie păstrate mai mult de 24 ore de la recoltare.

Tăierea legumelor pentru uscare se va face uniform.

Sfaturi pentru preparare

Legumele, se recomandă a fi fierte în abur deoarece, fiind supuse unei încălziri încete, celuloza se înmoaie şi devine mai fină, iar pierderile de vitamine şi săruri minerale sunt reduse.

Pentru ca piureurile de legume să reuşească, legumele trebuie fierte ca pentru soteuri. Aceste piureuri trebuie preparate repede, înainte de ora mesei; dacă nu este posibil, se ţin în baia de apă, până ce se servesc. Pentru ca piureul să se poată bate bine, legumele se vor pune într-un vas mai mare.

Varza acră dobândeşte o aromă deosebită, dacă la gătit se fierbe cu suc de mere sau citronadă.

Cartofii îşi vor păstra culoarea deschisă, la piure, dacă în apa în care fierb se adaugă puţin oţet.

Nu folosiţi lapte rece când pregătiţi piureul de cartofi, căci acesta îl înnegreşte, deci folosiţi lapte fierbinte.

După ce aţi tocat vinetele şi nu aţi pus încă uleiul, adăugaţi un gălbenuş de ou crud. Vor căpăta un gust mai bun.

Spanacul este o legumă foarte bogată în săruri minerale şi vitamine. Pentru a-i păstra culoarea verde, se fierbe într-un vas descoperit la foc potrivit.

Muştarul uscat poate fi împrospătat, adăugând puţin zahăr şi o linguriţă de oţet, după care se freacă uşor.

Ceapa n-o să vă stoarcă lacrimi când o tăiaţi, dacă o treceţi în prealabil printr-un jet de apă fierbinte, apoi de apă rece. Dacă tot pişcă, înfigeţi în vârful cuţitului cu care tăiaţi un miez de pâine.

Ceapa tocată nu se mai înnegreşte la prăjit dacă, înainte de a o pune în uleiul încins, o pudraţi cu făină.

بسم الله الرحمن الرحيم

Pită românească, pe malul Nilului

~ de Alina Tasnim~

Bismillah Ar-Rahman Ar-Rahim

Mă bucur că am ocazia să mă alătur vouă, chiar şi cu o pită mică, făcută cu o muncă imensă, care aș dori să semene cu munca pe care o depuneţi voi, aici.

Allah subhanahu wa ta'ala să ne binecuvânteze și să ne răsplătească, aşa cum ştie El mai bine!

I-am arătat mamei Gabi (cum o numiţi voi pe Găbiţa mea) poze cu pita românească făcută aici, în Egipt; mi-a spus să scriu reţeta. Apăi, ce rețetă... am pus totul „după ochi". Și am început, așa cum o prietenă bună zice, cu Bismillah. Și mi-a ieșit pâinea, alhamdulillah.

Patru sau cinci pumni buni de făină (dar să fie făină bună). Apă, sare și drojdie. Drojdia (2 pliculețe am avut eu) se dizolvă în puțin lapte călduț, „ca de pită", o lingură de zahăr și făină, cât să se facă o pastă potrivit de subțire. Se acoperă într-un prosop, până crește bine. Se amestecă apoi cu făina, o lingură bună de sare și apă călduță, tot așa, „ca de pită", vorba bunicii. Se face un aluat potrivit de moale și se frământă în lighean, „până asudă grinda", adică până începe să se desprindă de lighean. Cu mult Bismillah!

Când încep să cadă picăturile de transpiraţie din „tavanul frunţii noastre", o acoperim bine și o lăsăm la dospit. O oră, două, până aproape se dublează volumul.

După care am golit-o ușor, pe masa pe care am presărat, înainte, făină. Bismillah, și am început să o împart și să o așez ușor, în tăvile unse cu unt. Se pun bucăți mai mici, să aibă loc să crească. Și se frământă foarte puțin, numai cât e necesar să îi dăm o formă. Roata cea mare am împletit-o ca şi cum aş împleti codiţele fetiţei pe care mi-o doresc, inshaAllah. Am uns pâinea cu unt deasupra și iar am lăsat-o la dospit, până a crescut bine bine.

Se coace la foc mai tare, câteva minute, apoi se lasă la foc potrivit, până vedeți că se desprinde de tavă.

Secretul bunicii e că, după ce e gata, să ud puțin coaja cu apă rece și să o las, învelită bine, în prosop, până dimineață! MashaAllah, a fost pufoasă și cu coaja moale, s-o mănânci cu ochii. Asta dacă nu cumva niște pofticioși din casă o vor găsi și o vor înjumătăți, înainte să apuce ochiul nostru vigilent să prindă de veste!

Poftă mare, dragele mele! InshaAllah, să vă iasă și vouă bună și pufoasă! Și ce e mai important, nu uitați să spuneți Bismillah!

بسم الله الرحمن الرحيم

Vită picantă, cu garnitură de orez și curry

~ de Simona Andreea Negoiță ~

Ingrediente pentru 4 persoane:

1 țelină potrivită, 2 ardei capia roșii
1 albitură, 2 morcovi potriviți
1 ceapă albă, 2 cepe roșii
½ kg carne de vită, mai fragedă
1 cană de orez cu bob lung
Câțiva căței de usturoi
Supă de carne - aproximativ 700 ml (pentru tocăniță)
2-3 foi de dafin
Pastă de tomate, după gust
Condimente: cardamon, curry, boia dulce, cimbru, oregano, curcuma, boia iute, alte condimente pentru vită, boabe de piper, sos de soia
2 căni de supă (pentru orez)

Mod de preparare:

Se spală carnea și se șterge cu un prosop de bucătărie. Se taie cubulețe mai mici, pentru a se pătrunde vita mai bine, și se condimentează; se adaugă puțin ulei de măsline și se „masează" bine carnea. Eu am lăsat-o la frigider, de pe-o zi pe alta, până am gătit-o. Legumele se spală, se toacă ceapa mărunt; morcovul, albitura și țelina se taie rondele subțiri, ardeiul - cuburi mai mari, iar usturoiul se zdrobește în mojar, sau se presează cu lama unui cuțit. Se încinge o tigaie mai mare și se pune ulei.

Când acesta s-a încins, adăugăm în ordinea următoare legumele și călim după fiecare: ceapa, usturoiul, rădăcinoasele și la urmă, ardeiul. Scoatem apoi legumele și călim carnea separat. Se adaugă câte puțin din supa fierbinte peste carne și se fierbe bine. Când s-a fiert vita, se pun legumele, boabele de piper, foile de dafin și, la sfârșit, câteva linguri de pastă de tomate, dizolvată în supă și puțin sos de soia. Se lasă să se lege un sos mai gros și să se pătrundă aromele, după care se stinge focul. Orezul se pune în 2 căni de apă sau supă fierbinte, se adaugă 2 linguriță de curry, un cub de unt, puțină sare, cardamon și curcuma. Se acoperă cu folie de aluminiu și capac și se lasă 15 minute pe foc mic, după care se ia capacul, se stinge focul și se mai lasă 10 minute, cu folia. Mâncărica se servește cu garnitură de orez.

Poftă bună!

بسم الله الرحمن الرحيم

Salată de fructe, cu apă de trandafiri
Fawakeh mushakal

~ de Salwa Nabhani ~

Ingrediente:

2 linguri de fistic, nesărat
1 portocală
1 grepfruit
2 pere, decojite și separate de semințe, tăiate în 8 bucățele mici
1/2 kg de căpșuni

Pentru sirop:
1/2 cană de zahăr
1/4 cană apă de trandafiri

Mod de preparare:

Lăsați fisticul, timp de 20 de minute, în apă călduță. Între timp, curățați portocala și grepfruitul cu un cuțit bine ascuțit, deoarece va trebui să curățați foarte bine pielița de pe fructe, aceasta fiind amăruie. După terminare, tăiați cele două fructe, în bucăți potrivit de mari. Căpșunile se spală, se îndepărtează codițele și eventual, dacă sunt prea mari, se taie pe jumătate.

Se amestecă apoi toate fructele, într-un bol, după care se adaugă fisticul, bine scurs de apă și curățat, eventual, de coaja protectoare. Se amestecă din nou și se lasă bolul deoparte.

Prepararea siropului:

Se amestecă zahărul cu un pahar de apă rece și se dă la foc iute, amestecându-se continuu, până ce zahărul s-a dizolvat complet. Când a fiert un pic, adăugați apa de trandafiri, apoi lăsați deoparte siropul, la răcit.

Când acesta s-a răcit complet, adăugați-l peste fructe și serviți-l rece. Dacă preferați, puteți adăuga puțină frișcă.

Poftă bună...și fără excese!

Surah Yunus
(Mekkană [51]; 109 versete)
În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

35. Spune: „Oare se află printre asociații voștri cineva care să călăuzească spre Adevăr?” Spune: „Allah călăuzește spre Adevăr! Și oare cel care călăuzește spre Adevăr este mai vrednic să fie urmat sau cel care nu călăuzește, decât dacă este el însuși călăuzit? Ce este cu voi? Cum de judecați astfel?”

Jazakom Allahu Khairan

Dicționar explicativ al termenilor islamici

Allah subhanahu wa ta'ala, Allah - Cel mai Glorios, Cel mai Înalt

Allahu Akbar, Allah este Cel mai Mare

Alhamdulillah, Mulțumiri lui Allah

MashaAllah, este expresia folosită de toți musulmani când văd ceva frumos, face parte din Sunnah (viața) Profetului Mohammed, salla Allah aleihi wa sallam

Aleihi sallam, Pacea fie asupra lui; această expresie se pronunță după ce menționăm numele oricărui Profet (în afară de Profetul Mohammed, când spunem „Salla Allah aleihi wa sallam") sau al vreunui Înger: Jibril (Gabriel), Mikail (Mihail), etc.

Allahu Allam, Allah știe Cel mai Bine

Audhubillah, Caut adăpost la Allah

Bismillah Ar-Rahman Ar-Rahim, În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

Hadeeth/Hadith/Hadith, plural ahadeeth/ahadith, literal înseamnă „relatare, spuse, discurs"; reprezintă ceea ce a spus Profetul Mohammed, salla Allah aleihi wa sallam și modalitatea în care el s-a comportat în anumite situații

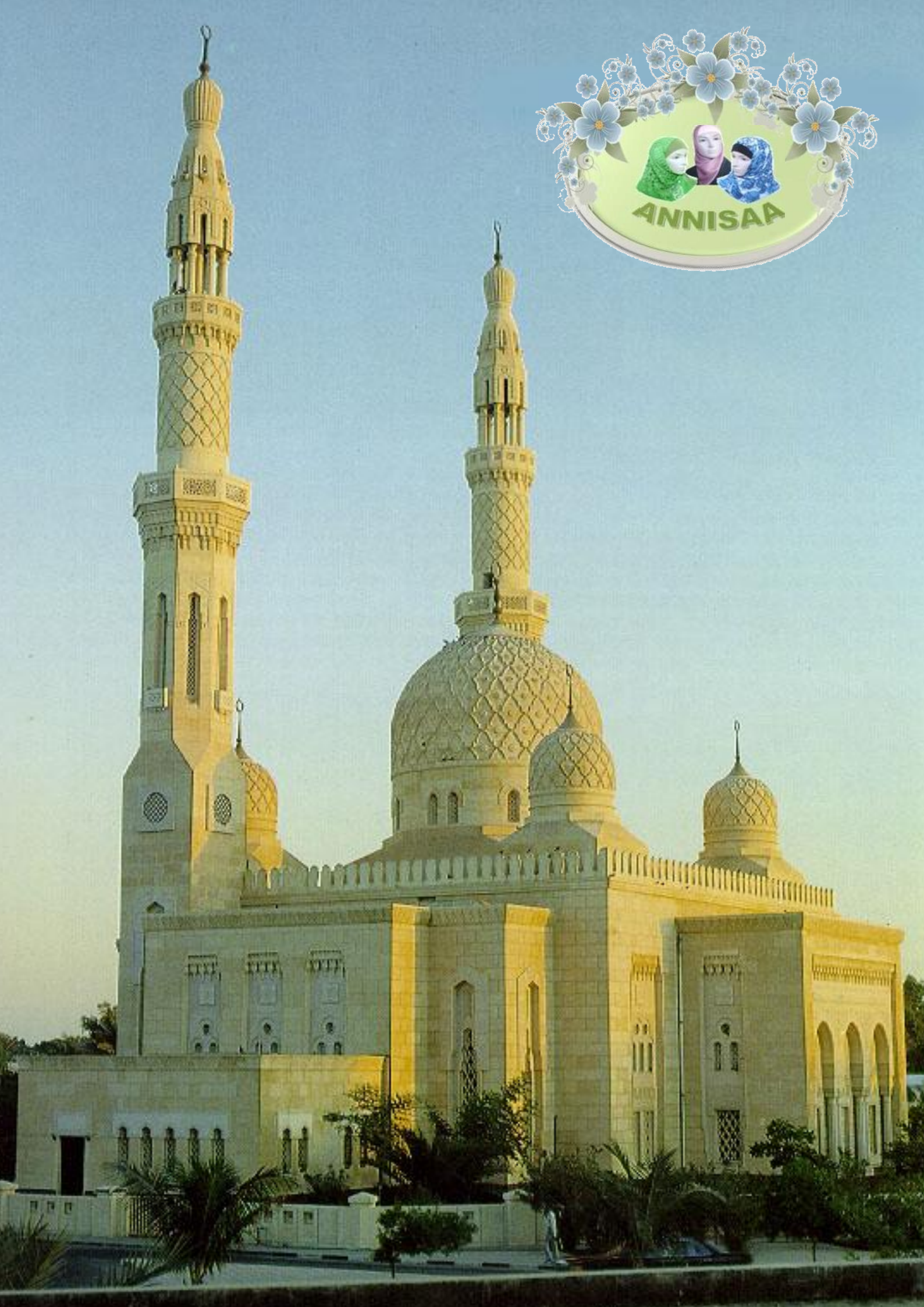
InshaAllah, Numai dacă Allah voiește

Jazakom Allahu Khairan, expresie prin care se mulțumește; înseamnă „Fie ca Allah subhanahu wa ta'ala să vă răsplătească pentru binele făcut"

Radhi Allahu anha/u, Fie ca Allah să fie mulțumit de ea/el

Radhi Allahu anhun/a, Fie ca Allah să fie mulțumit de ei/ele

Salla Allah aleihi wa sallam, Pacea și binecuvântarea lui Allah să fie asupra sa. După pronunțarea numelui Profetului Mohammed

ANNISAA